

யாழ்ப்பாணம்

மாநகர சபை

குழாய் நீர்த்திட்டம்



அங்குரார்ப்பண விழா மலர்

அங்குரார்ப்பண விழா மலர்



தா. ச. துரைராஜா, ஜே.பி., யு. எம்.
மாநகரசபை முதல்வர்

யாழ்ப்பாண குழாய் நீர்த்திட்டம்

1963ம் ஆண்டு ஐப்பசி 28ம் தேதி

— விஜயதசமி தினத்தில் —

யாழ். மாநகரசபை முதல்வர்

தா. ச. துரைராஜா, ஜே.பி., யு.எம்.

அவர்களால்

அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டபொழுது
வெளியிடப்பட்டது.



கௌரவ திரு ஏ. பி. ஜயசூரியா
உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர்

உள்ளூராட்சி உள்நாட்டு விவகார மந்திரியின் வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாணக் குழாய் நீர்த் திட்டத்தின் அங்குரார்ப்பணத் தினத்தன்று நான் இச் செய்தியை மிக மகிழ்வுடன் அனுப்புகின்றேன். இப்பொழுது பூர்த்தியாக்கப்பட்ட திட்டம் யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் குழாய்நீர் விநியோகத் திட்டத்தின் முதல் கட்டமாகும். இத்திட்டத்தின்படி யாழ்ப்பாணத்தின் கடற்கரையோரத்தில் குடிசனம் அதிகரித்த மூன்று வட்டாரங்களுக்கு குழாய்மூலம் நீர் விநியோகிக்கப்படும். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நல்ல குடிநீர் பெறும் வசதிகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை யாழ்ப்பாண மக்கள் அறிந்து இத்திட்டத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய நல்ல நீரை தமது தேவைகளுக்குச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

1826ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு யாழ்ப்பாண மக்கள் முயற்சி செய்தனர் என்பதை ஆதாரபூர்வமாக அறிகிறேன். அம் மக்களின் ஆசை இத்திட்டத்தினால் ஓரளவு நிறைவேற்றப்படுகின்றது. வெகு விரைவில் யாழ்ப்பாண மாநகரசபைப் பகுதி முழுவதற்கும் குழாய்மூலம் நல்ல நீர் கொடுக்கப்படுவதைக் காண விரும்புகின்றேன்.

இம்முக்கிய திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஒத்துழைத்த யாழ்ப்பாண மகாநகர சபையினரையும், இதற்குத் திட்டம் தீட்டி இவ்வேலையை ஒப்பேற்றி முடித்த அனைவரையும் பாராட்டி அவர்களுக்குத் துதி கூறுகின்றேன்.

(ஒப்பம்) ஏ. பி. ஜயசூரியா.

கொழும்பு.
10-10-63.

காலஞ்சென்ற திரு. சு. மகாதேவா அவர்கள்

(முன்னாள் பொது மராமத்துப் பகுதித் தலைவர்)

எழுதியவர்: ச. பாலசுப்பிரமணியம்



சுப்பிரமணியம் மகாதேவா அவர்களின் முன்னோர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மானிப்பாயைச் சேர்ந்தவர்கள். மகாதேவா அவர்கள் மூத்த புதல்வர் ஆவர். கொழும்பு, முகத்துவாரம் சென். தோமஸ் கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற அவர் வயதுக்கு மிஞ்சிய புத்தி நுட்பம், குறிப்பிடத்தக்க அறிவு, விசேஷமான திறமை, சாமர்த்தியம், விடாமுயற்சி, ஊக்கமுடமை ஆகியன ஒருங்கே உடையவராக விளங்கினார். அவரது குறுகிய கால பாடசாலை வாழ்க்கை மிகச் சிறந்ததாக விளங்கியது.

பொது மராமத்துப் பகுதியில், நாளொன்றுக்கு 75 சத வீத வேதனத்தில் மாதிரிப் படம் வரைபவர் ஒருவராக அரசாங்க சேவையில் புகுந்தார். அவர் அபார ஞாபகசக்தியும், புலமையில் விருப்பமுடையவராகவும் விளங்கினார். அவர் தீவிரமாகவும், பரந்த நோக்கு

டனும் வாசித்து தனது அறிவைப் பெருக்கினார். நூல்நிலையங்களிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடங்களிலும் அவர் அநேகமாகக் காணப்படுவார். கைப்பணிகளில் இவர், மிகவும் பிரியமுடையவராவார். நுண்கலைகளில் விசேஷமாக கட்டிட நிர்மாணங்கள், சிற்பக் கலை, செதுக்கப்படும் (மரம்) சித்திரக்கலை, களிமண் அச்சுவேலை, தெய்வங்களின் (இந்துக்களின் தெய்வங்கள்) விக்ரகங்களை வெண்கலத்தில் செய்தல், சித்திரம் வரைதல், சங்கீதம் (அநேகமாக கீழைத்தேசத்துக்குரியவை), நடனக்கலை ஆகியவைகளைக் கற்பதில் பெரும் பான்மையான நேரத்தைச் செலவிட்டார். இருந்தும் விஞ்ஞானம், ஆராய்ச்சி, கவிதை ஆகியவைகளையும் அவர் புறக்கணிக்கவில்லை. இந்து சமயத்திலும், தத்துவ சாஸ்திரத்திலும் மிகவும் ஈடுபாடு உடைய ஒரு மாணவராவார். அவரது ரசிகத்தன்மை எவ்வளவு தாராளமனம் படைத்தது என்பதற்கு ஹெந்தலை, சிவகங்கையிலுள்ள அவரது பெரிய நூல்நிலையமே சான்றாகும். அவரது வீடு, தோட்டம், நீர்நிலை, தொழிற்சாலை, ஸ்டூடியோ, நூல்நிலையம் ஆகியவைகளின் திட்டப்படமும், ஏற்பாடுகளும் அவரது மிக நேர்த்தியான சக்தியின் சமநிலையை எடுத்துக்காட்டுவதாகும். அவர் ஓர் சிறிய மிருக காட்சிச் சாலையையும் வைத்திருந்தார். அவர் தனக்குத் தேவையான மரக்கறி வகை மரங்களையும், மற்றும் பலா, அன்னாசி, வாழை, மாதுளை, தக்காளி, பப்பா, சீமை இலுப்பை போன்ற பழ மரங்களையும் உண்டாக்கினார்.

கடுமையான உழைப்பாலும், நுட்பமான அறிவினாலும் பதவியில் முன்னேற்றம் அடைந்து, 1924-ல் மிகவும் விசேஷமான—திறமையான, இன்ஜினியர் தகைமைகளைப் பெற்றார். M. Inst. C.E., M. Inst. W.E., F.I.S.E. (Medallist), F.R. San I and M.R.I.P.H.H. பொது மராமத்து அதிபரின் முதல் இன்ஜினியரிங் உதவியாளர் இவரேயாவார். இவரது அபூர்வ திறமையின் காரணமாக மேற்படி பதவி இவருக்கென்றே விசேஷமாக உண்டுபண்ணப்பட்டது. இவர் உதவி இன்ஜினியராகக் கடமையாற்றிய காலத்தின்போது பல அரசாங்க—பிரத்தியேக கட்டிடங்களினதும், பாலங்களினதும், மற்றும் பகிரங்க வேலைகளினதும் மாதிரிப் படங்களை நிர்மாணம் செய்தார். இக் காலத்தின்போது பல திட்டங்களை நிர்மாணம் செய்தார். அவற்றில் ஒன்று தான் 1936-ல் அவரால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட யாழ். நகர் தண்ணீர் விநியோகத் திட்டமாகும். யாழ். நகர் தண்ணீர் விநியோகத் திட்டம் சம்பந்தமான விஷயத்தை இலங்கை இன்ஜினியர் சங்கத்தின் முன்னிலையில் பேசினார். அவரது பிரசித்தமான சக்தி, பிரமிக்கச் செய்யும் திறமை, சலிப்பற்ற உழைப்பு, மிக அவசியமான வேலைகளை உடனே செய்து முடிக்கும் மனோதிடம் ஆகியவைகளின் காரணமாக அவர் பிரதான இன்ஜினியராக (பட நிர்மாணம்) 1939-ல் நியமிக்கப்பட்டார். அவரின் அறிவும் (மராமத்து வேலைகளின் சகல பிரிவுகள் பற்றிய அறிவு), வேலைகளை நிறைவேற்றும் அபார சாதாரியமும் நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடத்தும் ஆற்றலும் அவரது சடுதியான முன்னேற்றத்துக்கு மிகவும் உறுதுணை புரிந்தன. அவர் உதவி அதிபராகவும், துணை அதிபராகவும் அமர் த்தப்பட்டார். 1945-ல் இவர் பொது மராமத்து—சிவில் விமானப் போக்குவரத்துப் பகுதி அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் முதல்நாள் அதிபராகக் கடமையாற்றிய அன்றைய தினத்தில், இவரால் எழுதப்பட்ட—இவரது குலதெய்வமான “நடராஜரைப்” பற்றிய விசேட கட்டுரை ஒன்று ‘சிலோன் டெயிலி நியூஸ்’ பத்திரிகையில் வெளியாயிற்று. செழுமையான எழுத்தாளரான இவரின் பல கட்டுரைகள் டெயிலி நியூஸ், இந்து சாதனம், சிலோன் ஒப்சேவர் ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளி வந்தன. இக்கட்டுரைகள் யாவும், இந்துசமயம், இந்துசமயக்கலை, இந்து சமயக் கலாச்சாரம், தமிழர் நாகரீகம் ஆகியவை சம்பந்தமானவையாகும். இவர் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா மற்றும் கண்டங்களிலுள்ள பல நாடுகளுக்கும் விஜயம் செய்துள்ளார். இவர் கடைசியாக 1938-ல் ஜாவா, பாவி ஆகிய தீவுகளுக்கு விஜயம் செய்தார். அங்கிருந்து நடராஜரின் விக்ரகம் ஒன்றை இவர் கொண்டு வந்தார். தனது இறுதி காலம் வரை வணங்கிய அவ்விக்ரகத்தை பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலுள்ள கோவிலுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார். தூரகிழக்கு நாடுகளில் குடியேறியுள்ள இந்துக்கள் சம்பந்தமாக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள “கலா நிலையத்தில்” அரிய சொற் பொழிவுகளை இவர் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிற்கும், தீவுப் பகுதிகளுக்கும் இடையே போக்குவரத்து வசதிக்காக இவரால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட மூன்று (கடலூடாகச் செல்லும் வீதி) வீதிகளும், இப்பொழுது பூர்த்தியாக்கப்பட்ட யாழ். நகர் தண்ணீர் விநியோகத் திட்டத்தின் (1946-ல் அவர் அகால திடீர் மரணம் எய்தியிராவிட்டால் இவ்வேலை பூர்த்தியாக்கப்பட்ட நிலையிலிருக்கும்) 1-ம் கட்டமும், அவரது ஞாபகார்த்த சின்னங்களாகவும், சிவில் இன்ஜினியர்—தண்ணீர் விநியோகத் திட்ட வல்லுனராக மிக விசேஷ திறமையுடன் ஆற்றிய அவரின் அரும்பெரும் சேவையின் நினைவாக நிரந்தரமாகவும் இருக்கும்.

யாழ்ப்பாண நீர் விநியோகத் திட்டம்

தா. ச. துரைராஜா

மாநகரசபை முதல்வர்

இலங்கைத் தீவு 1801-ம் ஆண்டு தைத் திங்கள் 1-ம் நாளில் முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடாக மாறிய காலத்தின் பின்னர் ஆராயப்பட்ட நீர் விநியோகத் திட்டங்களில் அனேகமாக நீண்ட கால வரலாற்றையுடையது யாழ்ப்பாண நீர் விநியோகத் திட்ட மெனலாம். இத் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடும் அறிக்கைகளுள் கிடைத்த மிகப் பழைய அறிக்கை 28.1.1826-ம் திகதியிடப்பட்டதாகும். இலங்கையின் வட கரையோரமான கீரிமலையில் இருந்து யாழ். நகரின் எல்லையில் இருப்பதான திருநெல்வேலிவரை இத் திட்டத்திற்கு நிலையங்கள் ஆராயப்பட்டன.

செய்யப் பெற்ற சகல ஆராய்ச்சிகளும் குறைவின்றி முற்று முழுதாக செவ்வனே செய்யப்பட்டிருப்பதோடு, இங்கு ஏற்படக்கூடிய விஞ்ஞான, பொறியியல் சிக்கல்கள் சம்பந்தமாகவும் போதிய சிரமமெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

புத்தூர், ஊரெழு, குரும்பைசிட்டி ஆகிய ஊர்களில் நடத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள், யாழ். நகரின் தேவைக்கு விநியோகிப்பதற்கு—வேண்டிய மட்டும் எந்திரத்தால் எத்துணை தூரம் இறைப்பினும் ஒருபோதும் வற்றாத தொடரான நீரைப் பூமியின் அடித்தளம் கொண்டிருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இவ்வித ஆராய்ச்சிகள் திருநெல்வேலிப் பகுதியில் உள்ள கிணறுகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ் ஆராய்ச்சிகள் திருப்தி தந்தமையால், யாழ். நகரின் கடற்கரைப் பகுதி வட்டாரங்களுக்கான மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நீர் விநியோகத் திட்டம் ஒன்றினை 1936-ம் வருடத்தில் திரு. எஸ். மகாதேவா தயாரித்தார்.

சபை 5.12.1936-இல் அன்றாது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டதுடன், அத் திட்டம் சம்பந்தமாக மேற்கொண்டு ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து, விவரமான வரைவுப் படங்களைத் தயார் செய்து சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கும்படி மராமத்துப் பகுதி அதிபரைக் கேட்டுக் கொண்டது. போதியதான கொடைகள், கடன்களைத் தரும்படி கோரும் சபையின் விண்ணப்பத்தைச் சிபார்சு செய்யும்படி, 5.12.1936-இல் உள்ளூராட்சிச் சபைத் தலைவரிடத்தும் கோரப்பட்டது. வரைவுப் படங்களையும், உடன்படிக்கைப் பாரங்களையும் தயாரிக்கும் வேலைகளை ஆரம்பிக்க பொது மராமத்துப் பகுதிக்கு அதிகாரம் வழங்குமாறு போக்குவரத்து மராமத்து அமைச்சரைச் சபை 13.2.1937-இல் கேட்டுக் கொண்டது. உள்ளூராட்சித் தாபனங்களுக்கான அனேக நீர் விநியோகத் திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தரும்படி பொது மராமத்துப் பகுதியிடம் கோரப்பட்டிருப்பதால், அக் கோரிக்கைகளுக்கு முதன்மை முறைப்படி இணங்குவதையிட்டு உள்ளூராட்சி அமைச்சர் தான் தீர்மானிக்கவேண்டுமென்று பொது மராமத்து அமைச்சர் தெரிவித்தார். யாழ். நீர் விநியோகத் திட்டம் தான் பதிவு பெற்ற திட்டங்களிலெல்லாம் மிகவும் பழையது எனவும் ஆகவே உடனடியாக இவ் வேலையை ஆரம்பிக்கும் பொருட்டாக இத் திட்டத்திற்கு கூடிய முதன்மை அளிக்க வேண்டுமென்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சரிடம் கேட்கப்பட்டது. மதிப்பிட்ட செலவு தொகையின் 4% விகிதத்தைச் செலுத்தச் சபை ஆயத்தமாக இருப்பதாக 10.10.1938-ல் பொது மராமத்துப் பகுதி அதிபருக்கு அறிவிக்கப்பட்டதுடன், செயல் முறைப் படங்கள் விவரக் கூறுகள் கேள்விப் பத்திரங்களைத் தயாரிப்பிக்கும்படி அமைச்சரிடம் கேட்கப்பட்டது. ஊட்டு வடங்கள், கருவிகள், சம்பந்தமான செலுத்திகளின் இனங்கள், நீர் இறைக்கும் நிலையத்திற்கான மின்சார விநியோகம் சம்பந்தமாக பொது மராமத்துப் பகுதிக்கும், அரசாங்க மின்சாரப் பகுதிக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது. ஒரே அமைச்சரின் பரிபாலனத்தின் கீழுள்ள இவ்விரு பகுதிகளும் தமக்குள்ளாகச் சச்சரவிட நேர்ந்தமை காரணமாக கணிசமானளவு தாமதம் ஏற்பட நேரிட்டது.

திரு. எஸ். மகாதேவா 1939-ம் வருடம் ஏப்பிரல் மாதத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்து சபைத் தலைவரைச் சந்தித்தார். 1939 அக்டோபர் திங்களுக்குள்ளாக

வேலையை ஆரம்பிப்பதற்குத் தம்மால் கூடுமான எல்லா ஒழுங்குகளையும் செய்யப்போவதாக அவர் தலைவருக்கு உறுதியளித்தார். ஆயினும் 1939-ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் திங்களில் உலக மகா யுத்தம் மூண்டது. யுத்த நெருக்கடி காரணமாக நீர் விநியோகத் திட்டமும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. இருந்தும் 1939-இல் யாழ்ப்பாண நீர் விநியோகத் திட்டத்தின் முதன்மை வேலைகளான கிணறுகள், நீர் இறைக்கும் நிலையம், அலுவலகம், களஞ்சியங்கள் முதலியவற்றிற்கு வேண்டிய காணிகளைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு சபை உடனடியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது.

யுத்த நிறுத்தத்தின் பின் பகை நிறுத்தத்தால் ஏற்பட்ட சூழ்நிலைகளை முன்வைத்து ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட மதிப்பீடுகளை மீள நிர்ணயிப்பதற்காகச் சில தகவல்களைத் தந்து உதவும் வண்ணம் திரு. எஸ். மகாதேவா வேண்டிக்கொண்டார். இது இவ்வாறிருக்கையில் திரு. மகாதேவா பொது மராமத்துப் பகுதிக்கு அதிபரானார். மேற்படி திட்டத்திற்கான இறுதிப் படங்கள், விவரக் கூறுகள், மதிப்பீடுகளை விரைவில் அனுப்பி வைப்பதாக திரு. மகாதேவா வாக்குப்பண்ணினார். உள்ளூராட்சி அமைச்சரும் 1944-ம் வருடத்தில் தலைவரையும், சபையின் ஏனைய உறுப்பினர்களையும் சந்தித்த போது, யாழ்ப்பாண நீர் விநியோகத் திட்டத்திற்கு முதன்மை வழங்குவதாக வாக்குப்பண்ணினார். ஆனால், யாழ்ப்பாணத்திற்கு நேர்ந்த பேரிழப்பாக திரு. எஸ். மகாதேவா 1946-இல் சடுதியாக அகால மரணமடைந்தார். திரு. எஸ். மகாதேவாவினது அகால மரணத்தைத் தொடர்ந்து பொது மராமத்துப் பகுதி கணிசமானளவு காலம் இத் திட்டத்தைத் தாமதப் படுத்திற்று. சுகாதார உள்ளூராட்சி அமைச்சரும், அமைச்சரின் நிரந்தரச் செயலாளரும் 1.11.1947-இல் சபை அலுவலகத்தில் நடைபெற்ற விசேட கூட்டத்தில் சபைத் தலைவரையும், அங்கத்தவர்களையும் சந்தித்தனர். கேள்விகள் கோரப்பட்டிருப்பதாகவும், 1947 டிசெம்பருக்குள் கேள்விகளின் ஏற்பு முடிவுறுமெனவும் அமைச்சர் சபைக்குத் தெரிவித்தார். யாழ்ப்பாண நீர் விநியோகத் திட்டத்திற்கே முதலிடம் தரப்படுமென்றும் அமைச்சர் கூறினார். ஆயினும் கேள்விப் பத்திரத்திற்கு விண்ணப்பித்திருந்தோர், தம்மால் கேள்விகள் அனுப்ப இயலாதிருப்பதாகக் கூறி கேள்விப் பத்திரங்களைத் திருப்பி அனுப்பி உள்ளதாக 1948 தைத் திங்களில் சபைக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அத்துடன், சுருங்கிய சனத்தொகையான 10,000 பேருக்கு மட்டும் உரிய நீர் விநியோகமாக இத்திட்டத்தை முதலில் ஆரம்பிக்கும் படியும் ஆலோசனை கூறப்பட்டிருந்தது. பொது மராமத்துப் பகுதி அதிபரின் ஆலோசனையைச் சபை ஏற்றுக்கொண்டது. பத்தாயிரம் பேருக்கு மட்டிலுமே நீர் விநியோகிக்கும் வண்ணம் திட்டத்தைத் தொடருமாறு உள்ளூராட்சி ஆணையாளர் பொது மராமத்துப் பகுதியின் அதிபரை வேண்டினார். உள் நாட்டிலிருந்து கேள்விகள் கிடைக்கப் பெறாமையால் பொது மராமத்துப் பகுதி அதிபர் இந்தியப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்திருப்பதாக பின்னர் சபைக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. இந்தியப் பத்திரிகைகளில் கேள்விகள் கோரிப் பிரசுரித்த விளம்பரங்கள் இத்தகைய வேலைகளுக்கு வேண்டிய தொழில் நுட்ப ஆலோசகர் இல்லாதிருந்தலை அம்பலப்படுத்திற்று எனவும், ஆகவே, கிடைக்கக் கூடிய ஊழியரைக் கொண்டு சந்தர்ப்பம் இடம் கொடுப்பதற்கு அமைய இத் திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு சகல நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படுமெனவும் சபைக்கு 1949-இல் அறிவிக்கப்பட்டது.

திரு. ஜே. டி. சண்டர்சன் நீர் விநியோக நிபுணராக கடமையை ஒப்புக் கொண்டார். ஆயினும் புத்தளம், அனூராதபுரம், கண்டி, அம்பாந்தோட்டை, தங்கால ஆகிய இடங்களுக்கான நீர் விநியோகத் திட்டங்களுக்கு முதன்மை கொடுக்கப்பட்டது.

சுகாதார உள்ளூராட்சி அமைச்சர் தமது நிரந்தர செயலாளரோடு, 27.2.50-இல் நடந்த சபையின் விசேட கூட்டத்தில், யாழ்ப்பாண பாராளுமன்ற உறுப்பினரான கைத் தொழில் அமைச்சரையும், மாநகர முதல்வரையும், அங்கத்தவர்களையும் சந்தித்தார். இச் சந்திப்பின் போது யாழ். நீர் விநியோகத் திட்டத்திற்கு முதன்மை அளிக்கப்படுமென்று மீண்டும் உறுதி கூறப்பட்டது. முதன்மை அளிக்கப்பட்டு ஏற்கனவே வேலைகள் பொறுப் பேற்கப்பட்ட திட்டங்களின் அமைப்பு வேலைகள் அம்சம் அம்சமாகச் செய்யப்படுவதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டது. தாம் தலை நகர் திரும்பியதும், நீர் விநியோக நிபுணரையும், யாழ்ப்பாணப் பாராளுமன்ற அங்கத்தினரும், கைத்தொழில் அமைச்சருமான கௌரவ திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களையும் அழைத்து இது விடயம் குறித்து அவர்களுடன்

16ம் பக்கம் பார்க்க

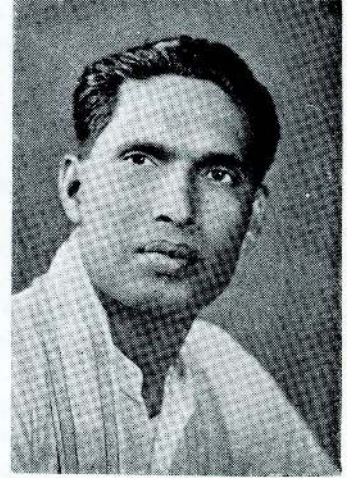
மாநகர சபை



ஆ. துரைராஜசிங்கம், ஜே.பி.
உதவி முதல்வர்



ஏ. ஜி. இராஜசூரியர்



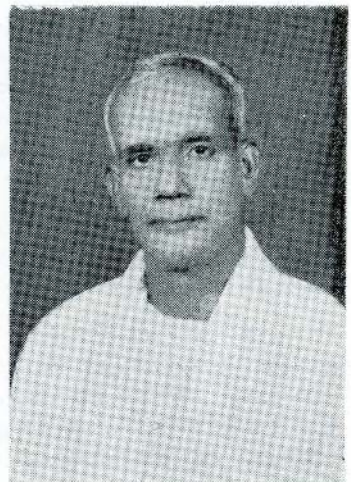
பி. எம். ஜோன்



ஜே. எஸ். அழகையா

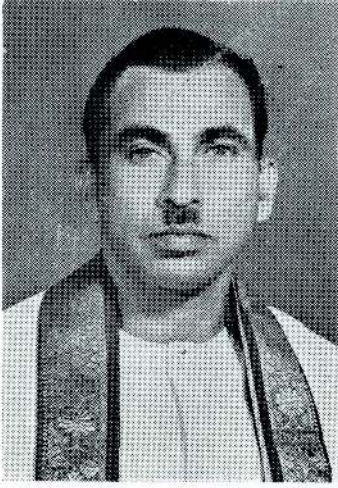


Dr. எஸ். ஏ. தர்மலிங்கம்



கா. ச. நடராசா, ஜே.பி.

உறுப்பினர்கள்



A. நடராசா



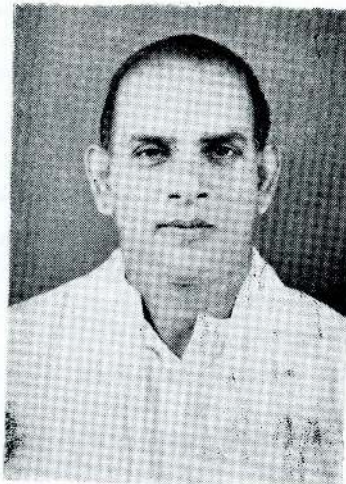
ஹாஜி, வி. எம். எம். அபூசாலி



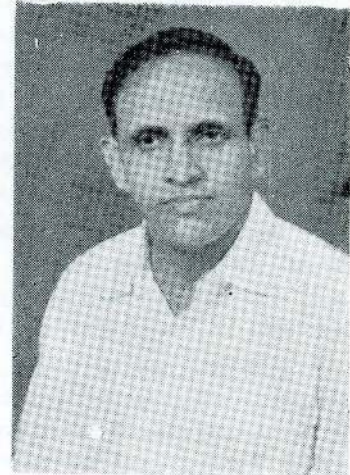
காதி, எம். எம். சுல்தான்



எஸ். இராஜரத்தினம்



என். ரி. செல்லத்துரை



பி. எஸ். சோமசுந்தரம்

நூற்றிநாற்பது வருட காலக் கனவு நனவாகுதல்

யாழ். நகர் தண்ணீர் விநியோகத் திட்டம்

க. பொன்னம்பலம்.

யாழ்ப்பாணக் குடா நாடு தட்டையாக இருப்பதால் அதனுள் நதிகளோ அல்லது குளங்களோ இருக்க முடியாது. சன நெருக்கம் நிறைந்த யாழ்ப்பாண நகரப் பகுதிகளில் நல்ல தண்ணீர் உள்ள கிணறுகள் சிலவே உள்ளன. யாழ்ப்பாணம், இலங்கையின் 2-வது பெரிய பட்டினமாகும், அத்துடன் சனத்தொகையிலும் இரண்டாவதாகும். ஆனால் இப்பொழுது 3-வது இடம் வகிக்கின்றது. கல்கிசை-தெஹிவளை கூடிய சனத்தொகையை இப்பொழுது கொண்டுள்ளது. முக்கிய நகரங்களான கண்டி, காலியைக் காட்டிலும் விஸ்திரணத்திலும், சனத்தொகையிலும் யாழ்ப்பாணம் கூடியதாகும். எனவே, யாழ்ப்பாண மக்களின் சுகாதாரத்திற்கும், நல்வாழ்விற்கும் நல்ல சுத்த தண்ணீர் மிக அவசியமானதாகும். இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் உயிர்நாடியான யாழ்ப்பாணம் அவர்களது தலைப்பட்டினமுமாகும். எனவே அப்படிப்பட்ட ஒரு நகரத்திற்கு நவீன சகல வசதிகளும் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும்.

1833-ல் சட்டசபை ஸ்தாபிக்கப்படு முன்னர், தேசாதிபதிகளின் தனியாட்சி நடைபெற்ற காலத்தின் போது, நகரத்திற்கு நல்ல சுத்த தண்ணீர் விநியோகிக்கப்பட வேண்டுமென்று 1823-ல் தூண்டுதல் ஆரம்பமானது. பல கிணறுகள் பரீட்சிக்கப்பட்டு, பல திட்டங்களும் தெரிவிக்கப்பட்டன. வற்றாத தண்ணீர் இருக்கின்ற காரணத்தினால் நிலாவரைக் கிணறும் பரீட்சிக்கப்பட்டது. அக்கிணற்றிலிருந்து கூடுதலான தண்ணீர் இறைக்கப்பட்டால் அக்கிணற்று நீர் சற்று உப்பாக மாறிவிடக்கூடும் என்று நிபுணர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தனர். திருநெல்வேலிக் கிணறும் பரீட்சிக்கப்பட்டு அதே அபிப்பிராயம் கொள்ளப்பட்டது. கரையூர் வீடமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வாழும் குடிகளுக்கு குழாய் மூலம் தண்ணீர் விநியோகம் செய்தது தான் யாழ். நகரத்தின் முதலாவது குழாய்த் தண்ணீர் விநியோகமாகும். இது கரையூர் வீடமைப்புத் திட்டத்தின் ஓர் பகுதியாகும். இந்நாட்டின் பெரிய வீடமைப்புத் திட்டமான, கரையூர் வீடமைப்புத் திட்டத்தின் செலவிலேயே மேற்படி செலவும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

நூறு வருட காலத்திற்கு மேலாக, யாழ்ப்பாண மக்களும், சுகாதார சபையும், யாழ்ப்பாண நகரசபையும் விடாப்பிடியாகத் தூண்டியதன் காரணமாக, 1939-ல் திரு. சாம். ஏ. சபாபதி அவர்கள் நகரசபையின் தலைவராகக் கடமையாற்றிய காலத்தின் போது, பொது மராமத்துப் பகுதி அதிபராயிருந்த காலஞ்சென்ற திரு. சு. மகாதேவா அவர்களினால் ஒரு தண்ணீர் விநியோகத் திட்டம் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. நாட்டை ஆள்பவர்கள் என்ற முறையில் வடக்கின் தலைநகருக்கு தேசாதிபதிகள் உத்தியோக பூர்வமாக விஜயம் செய்யும் போது அவர்களுக்கு வழங்கும் வரவேற்புரைகளில் தண்ணீர் விநியோகம் பற்றிய விஷயம் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆனால், 1939 வரையில் எதுவும் நடைபெறவில்லை.

மகாதேவா அவர்களின் திட்டத்தின் பிரகாரம், இருவாலை—கோண்டாவில் வீதியில் காணி கொள்வனவு செய்து, அங்கு கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு, காணியில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய தண்ணீர்த் தொட்டியில் நீர் இறைக்கப்பட்டு, அங்கிருந்து நகரத்திலுள்ள தண்ணீர் தொட்டிகளுக்கு நீர் இறைக்கப்பட வேண்டும்.

இத்திட்டத்தின் தொடர்பாக, யான் யாழ்ப்பாண நகரசபையின் தலைவராகக் கடமையாற்றிய போது இருபாலை—கோண்டாவில் வீதியில் காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. அச்சமயம் வடமாகாண அரசாங்க அதிபராயிருந்த திரு. ஸி. குமாரசாமி அவர்கள் காணி கொள்வனவு செய்தல் சம்பந்தமாக மிகவும் உதவிகள் செய்தார்.

அதன் பின்னர், யாழ். நகரசபை தண்ணீர் விநியோகத்தின் அவசியத்தை தொடர்ந்து வற்புறுத்தியது. உள்ளூராட்சி மந்திரியாக இருந்த காலஞ்சென்ற திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் மேற்படி விஷயத்தையிட்டு மிகவும் அனுதாபம்

கொண்டார். ஆனால் துரதிஷ்ட வசமாகவும், அரசாங்கத்தின் சக்கரங்கள் மிக மெதுவாகவே இயங்குவதன் காரணமாகவும் மேற்படி விஷயம் தாமதப்படுத்தப்பட்டது. இதற்கிடையில், நாட்டின் கண்ணுள்ள சகல வித உத்தேச தண்ணீர்த் திட்டங்கள் பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி ஒரு பிரஞ்சு தண்ணீர்த் திட்ட நிபுணரின் சேவையை அரசாங்கம் நாடியது. இருபாலை—கோண்டாவில் வீதியில் நகரசபையால் ஏற்கனவே கொள்வனவு செய்யப்பட்ட காணியை இந்நிபுணர் பரிசீலனை செய்தபின், மாநகரமுதல்வருடனும், (நானே மாநகரமுதல்வராக இருந்தேன்), யாழ். மாநகர சபை உறுப்பினர்களுடனும், 1950-ல் நடத்திய ஆலோசனைக் கூட்டத்தில், “இருபாலை—கோண்டாவில் வீதிக் காணியில் கிணறு வெட்டப்பட்டால், அருகிலுள்ள, காணிகளிலுள்ள கிணறுகளில் நீர் வற்றிவிடும். காரணத்தால் அக்காணியைச் சுற்றியுள்ள 2000 ஏக்கர் வீஸ்தீரணம் உள்ள தோட்டக் காணிகளில் நீர்ப்பாசனம் செய்ய முடியாதென்று” அவர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார். அப்போது மந்திரியாகவிருந்த திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களும் சமூகமளித்திருந்தார். அவர் தண்ணீர்த் திட்ட நிபுணரைச் சாமர்த்தியமாகக் குறுக்கு விசாரனை செய்தார்.

அதி கௌரவ திரு. டி. எஸ். செனநாயக நாட்டின் பிரதமர் என்ற ஹோதாவில் உத்தியோக பூர்வமாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு முதல்தடவை விஜயம் செய்திருந்தபொழுது நான் அவருக்கு விருந்து வைத்து உபசரித்தேன். இவ்விருந்து வைப்பம் 16.10.1950-இல் நடந்ததாக எனக்கு ஞாபகம். எனது வரவேற்புரைக்கு பதிலளிக்கையில் தாம் (திரு. செனநாயக்கா) ஒரு வேளாளர் எனவும், ஆகவே, வேளாண்மைக்கு வேண்டிய நீரை வேளாளருக்குக் கிடைக்காமற் செய்வதில் தமக்கு விருப்பமல்லையென்றும் தெரிவித்தார். பிரஞ்சு நிபுணரினது கருத்தையே திரு. செனநாயக்காவும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார்.

திரு. பண்டாரநாயக்கா பதவி துறந்ததைத் தொடர்ந்து, உள்ளூராட்சி அமைச்சர் பதவியையும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்த திரு. செனநாயக்காவுடன், திரு. மகாதேவாவினது திட்டத்தை ஏற்குமாறு வற்புறுத்தி (தொடர்ந்து) கடிதப் போக்குவரத்தும் நடத்தினேன். இறுதியில் இது விடயம் குறித்து தம்முடன் பேசுவதற்கு 5.12.1951-இல் என்னைக் கொழும்புக்கு வருமாறு திரு. செனநாயக்கா அழைத்திருந்தார். அவசிய வேலை காரணமாக என்னால் கொழும்புக்கு நேரில் செல்ல இயலாது போயிற்று. ஆகவே எனக்குப் பதிலாக சுகாதார வைத்திய அதிகாரி டாக்டர் பீ. இராஜசிங்கம், மாநகர ஆணையாளர் திரு. கே. சண்முகம் ஆகியோருடன் சபையின் நிதி நிலையினைப் பற்றி பூரணமாக அறிந்திருந்தவரும், தம் நீண்ட அனுபவம் காரணமாக நீர் விநியோகத் திட்டத்தின் நிதி நிலைவரங்களை நன்கு புரிந்து கொள்ளக் கூடியவருமான எழுது வினைஞர் திரு. எஸ். முத்துத்தம்பி அவர்களையும் கொழும்புக்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

திரு. செனநாயக்கா 5.12.51-ல் நடைபெற்ற மேற்படி மகாநாட்டில் மகாதேவா-நீர்-திட்டத்தை செயல்படுத்த ஒப்புக் கொண்டார். மகாதேவா-நீர்-திட்டத்தை ஏற்று, அத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தித் தருவதற்கு ஒப்புக் கொண்ட திரு. செனநாயக்காவிற்கு யாழ்ப்பாண மக்கள் நன்றி பாராட்ட வேண்டும்.

31.12.1951-ம் திகதியுடன் எனது யாழ்ப்பாண மாநகரசபை முதல்வர்-அங்கத்தவர் பதவிக் காலம் முடிவடைந்தது. என்னைத் தொடர்ந்து முதல்வர் பதவிக்கு வந்தவர்கள் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வந்தபொழுதிலும், நான் முன்னர் தெரிவித்ததைப் போன்று அரசாங்கச் சக்கரம் நத்தை வேகத்தில் ஊர்ந்தமையால் மேற்படி திட்டம் 1960-ஆம் வருடத்தில் தான் செயல்படுத்தப்படும் நிலையை அடைந்தது. இத்திட்டம் இப்பொழுது பூர்த்தியடைவதைக் காணப் பெரும் இன்பம் அடைகின்றேன். செயல் வீரரான தற்போதய முதல்வர் திரு. தா. ச. துரைராசா அவர்கள் இத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்து விட்டார். திட்டத்தின் முதலாம் கட்டம் பூர்த்தியடைவதை யிட்டு யான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

காலம் சதமல்ல. தொடர்ந்து போராடினால் தான் இறுதியில் வெற்றி அடைவது நிச்சயம். மரித்துப் போன தம் கணவர் திரு. பண்டாரநாயக்கா உள்ளூராட்சி அமைச்சராக இருந்தபொழுது வரையப்பட்ட திட்டத்தை செயல்படுத்தித் தந்தமை குறித்து தற்போதய பிரதமர் திருமதி. பண்டாரநாயக்காவுக்கும் தற்போதய அரசாங்கத்திற்கும் நன்றி கூறுகின்றேன்.

யாழ்ப்பாண வரியிறுப்பாளருக்கு நலன் பல விழைய வேண்டுமெனவும், ஈழத் தமிழினம் செழித்தோங்க வேண்டு மெனவும் வாழ்த்துகிறேன்.

யாழ்ப்பாணம்,
1963 அக்டோபர் திங்கள் 5-ம் நாள்.

முதலாம் கட்டம்—முதலாவது படி

அ. விகவநாதன்

யாழ். நகர் தண்ணீர் விநியோகத் திட்டத்தின் 1-ம் கட்டம் இப்பொழுது பூர்த்தி யாக்கப்பட்டதனால், 137 வருட காலக் கனவின் ஒரு பகுதி இப்பொழுது நிறைவேறியுள்ளது. 1-ம் கட்டத்தில் அடங்கிய பகுதிகளில் சௌகரியமான இடங்களில் அமைக்கப்பட்ட நிலைக் குழாய்கள் மூலமாகத் தண்ணீர் விநியோகம் செய்வதற்காக இத்திட்டம் ஆரம்பத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து, இத்திட்டத்தின் 2-வது கட்டமும் மிக விரைவில் ஆரம்பமாகும். வீடுகளுக்கு நல்ல குடி தண்ணீர் விநியோகம் செய்வதும், மேற்பரப்பு வடிகாலமைப்பு—கழிவு பொருட் திட்டங்கள் அமைப்பதும் ஓர் முக்கிய சுகாதார தேவையாகும். யாழ்ப்பாண மக்களின் சுகாதாரத்திற்கு இவைகள் யாவும் அடிப்படைத் தேவைகளாகும்.

1-ம் கட்டம் எவ்வளவு நல்லதாக இருந்தபோதிலும், குறைகள் இல்லாமலில்லை. குறைகளை நாங்கள் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமானால் இன்றைய தினத்தில், இத்திட்டத்தைப் பற்றி புகழ்ச்சியாகப் பேசுவதோடு ஒருவர் நில்லாமல், இத்திட்டம் சம்பந்தமாக உருப்படியான கண்டனங்களையும் கூறவேண்டும்.

கரையூர் வீடமைப்புத் திட்டம், பாசையூர், ஈச்சமொட்டை, யாழ். சிவில் ஆஸ்பத்திரி ஆகிய இடங்களுக்கு தற்சமயம் தண்ணீர் வழங்கும் திருநெல்வேலியிலுள்ள கிணறு மாத்திரமே, தண்ணீர் விநியோகத்தின் 1-ம் கட்ட முழுத் தேவைகளுக்கும் போதுமானது என்று திரும்பத் திரும்ப தொழில் நுட்ப வல்லுனர்கள் வலியுறுத்தியிருந்தும், கோண்டாவிலில் மூன்று கிணறுகள் வெட்டி அங்கிருந்து திருநெல்வேலி வரை பிரதான தண்ணீர்க் குளாய்கள் புதைத்து பொது மக்களின் பணத்தை தேவையற்ற முறையில் வீண் விரயம் செய்ததை யான் முதலாவதாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உத்தியோகத்தில் செல்வாக்கான ஒருவர் கோண்டாவிலில் மூன்று கிணறுகள் வெட்டுவது அவசியம் என்று கருதி வற்புறுத்தியதன் காரணமாக அநாவசியமான பணம் விரயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

பதவியிலிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது கடமைகளை எண்ணிப்பார்க்காமல் மற்றவர்களது குறைகளை கவனிப்பதில் காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். இது இலங்கையில் காணும் பெரிய குறைபாடாகும். இலங்கையரின் இந்தக் குறைபாடு காரணமாக, யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாத்திரமல்ல இலங்கைக்கும் அநேக ஆயிரம் கோடி ரூபாய் நட்டத்தை உண்டுபண்ணியுள்ளது. நாங்கள் மற்றவர்களது குறைகளை கவனியாது மறந்து விடுவோமாக.

இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடுவது யாதெனில், தற்போதுள்ள கரையூர் தண்ணீர் விநியோகத் திட்டத்தை, 1-ம் கட்டம் தன்னுள் அடக்கவில்லை. இது போன்ற சிறிய திட்டங்களை தன்னிடத்தே சேர்த்துக்கொள்ளத் தவறிய எந்தப் பெரிய திட்டமும் விரும்பிய குறிக்கோளை அடிப்படையாக அடைய முடியாது. உதாரணமாக, 1-ம் கட்டத்தில் புதைக்கப்பட்ட பிரதான குழாய்கள் யாவும் திருநெல்வேலிக் கிணற்றுடன் இணைக்கப்பட்டால், ஒரு தண்ணீர் நிலையத்திலோ அல்லது மற்றதிலோ தடங்கல் ஏற்படும் போது, போதுமான தண்ணீர் இரண்டு திட்டத்திற்கும் கிடைக்கும் என்று உத்தரவாதமளிக்கலாம். தண்ணீர் விநியோகம் தொடர்ந்து வழங்கப்படுவது தான் சபையின் குறிக்கோளாக இருந்தால் இப்படிப்பட்டதொரு சம இணைப்பு மிகவும் அவசியமாகும். இந்தவித சம இணைப்பின் நன்மையைக் கவனிக்க மீண்டும் அந்தச் செல்வாக்கான உத்தியோகத்தார் தவறி விட்டார்.

தண்ணீர் மூலம் பரவும் குடல் ஜூரம், வாந்தி பேதி ஆகிய நோய்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமானால் கிருமிகள் உற்பத்தியாகாத முறையில் நல்ல குடிதண்ணீர் வழங்கும் ஒரு சுகாதார வழியை ஒவ்வொரு நகரமும் கட்டாயம் வைத்திருக்க வேண்டும். இதன் காரணமாகத்தான் கிருமிகள் இல்லாத குடிதண்ணீர் அதிக செலவில், தற்கால நகரின் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் குழாய் மூலம் வழங்கப்படுகிறது. எனவே, இத்திட்டத்தின் 2-வது

கட்டத்தை கையாழுவதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளை மாநகரசபை ஆராயும் சமயத்தில், 1-ம் கட்டத்தில் உள்ளடங்கிய பகுதிகளிலுள்ள சகல வீடுகளுக்கும் தண்ணீர் வழங்குவது சம்பந்தமான பிரச்சினையை உடனடியாகச் சமாளிக்க வேண்டும்.

முன்னேறியும் ஒரு நகரின் அடுத்த பிரச்சினை என்னவெனில், தேங்கி நிற்கும் மித மிஞ்சிய தண்ணீரைக் கடலிலோ அல்லது ஆற்றிலோ கொண்டு சேர்ப்பதற்குரிய ஒரு மேற்பரப்பு வடிகாலமைப்பாகும். தேங்கி நிற்கும் தண்ணீர் நகரின் மக்களுக்கு மிகவும் அபாயத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதொன்றாகும். அத்துடன் நகரின் மக்களுக்கு எண்ணிக்கையற்ற வியாதிகளையும் உண்டுபண்ணக்கூடும். இதன் காரணமாகத்தான் அழுக்கு நீர் யாவும் தகுந்த வடிகால்கள் மூலமோ அல்லது குழாய்கள் மூலமோ கொண்டு சென்று கடலினுள் அல்லது ஆற்றில் அகற்றிவிட வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தில் பொதுவாக அழுக்கு நீர் யாவும் மழை காலத்தின் போது குட்டையாகத் தேங்கி நிற்கும். ஆனால் இப் பொழுது இத்தண்ணீர் விநியோகத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதன் காரணமாக, இத்திட்டத்தில் அடங்கிய பகுதிகளில் அழுக்கு நீர் தேங்கி குளமாக நிற்கும். மேலும், கழிவு பொருள் அகற்றும் திட்டத்தையும் செயல்படுத்தும் போது இப்பிரச்சினை மிகவும் மோசமாகிவிடும். எனவே, நகரம் முழுவதற்கும் ஓர் மேற்பரப்பு வடிகாலமைப்புத் திட்டத்தை கூடிய விரைவில் திட்டமிட்டு அதன் மாதிரிப் படத்தின் பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தின் சகல பகுதிகளிலும் வடிகால்கள் அமைப்பதற்கான வழிகளை இப் பொழுது மாநகரசபை கையாண்டுள்ளது. வடிகால் அமைப்புத் திட்டத்தின் அவசியம் ஏற்படும்போது ஒரு விரிவான திட்டம் ஏற்படுத்தப்படும். அப்போது, ஏற்கனவே கட்டப்பட்ட இவ்வடிகால்களின் மட்டங்கள், கடலினுள் அழுக்கு நீரைக் கொண்டு செல்வதற்கு ஏற்றதாக இருக்காது. ஒரு உதாரணத்திற்கு சிவில் ஆஸ்பத்திரிக்கு எதிராகவுள்ள மணிக்கூட்டு வீதி ஓரமாகச் செல்லும் வடிகாலைச் சொல்லலாம். யாழ். நகரின் சுகாதாரச் சீர்கேடான நிலைமைக்கு இந்த வடிகாலே காரணமாகும். இந்த வடிகாலின் மூலம் வரும் வியாதிகளைத் தீர்ப்பதற்கு எத்தனை ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்தாலும் வியாதி தீராது. எனவே யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு கணிசமான சுகாதார வசதிகளை அளிக்கும் முகமாக எவ்வித தாமதமும் செய்யாது தொழில் நுட்ப வல்லுனர்களின் சேவையைப் பெற்று நகரை விவரணம் செய்து, அழுக்கு நீரைக் கடலினுள் கொண்டு செல்வதற்கு வேண்டிய வடிகாலமைப்பின் படங்களை விபரமாகத் தயாரித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சபை எடுக்க வேண்டுமென்று யான் ஆலோசனை கூறுகிறேன். எதிர்வரும் அடுத்த பொதுத் தேர்தலை எண்ணுது பல நூறு வருடங்களுக்கு அப்பால் வரும் நன்மையை மனதில் கொள்ளல் வேண்டும்.

மாநகரசபையை எதிர் நோக்கியுள்ள அடுத்த பிரச்சினை கழிவு பொருட்களை அகற்றும் விஷயமாகும். இன்று தனிப்பட்ட குடியிருப்பாளர்கள் யாவரும் கழிவு பொருட்களை தத்தமது காணிகளுள் புதைக்கின்றார்கள். இவை திருப்திகரமானதாக இருந்த போதிலும் குடிதண்ணீருக்காக கிணற்றையே மக்கள் நம்பியிருக்கின்ற காரணத்தால், யாழ்ப்பாணம் போன்ற சன நெருக்கடியான நகரத்திற்கு இது ஏற்றதல்ல. எனவே, கிணறுகளை அகத்தப் படுத்தாமல், மக்களினது வீடுகளிலுள்ள கழிவு பொருட்களை அகற்றும் முகமாக, நல்ல தொரு கழிவு பொருட் திட்டத்தை மக்களுக்காக ஏற்படுத்துவதற்குரிய வழி வகைகளை ஆராய்வது மாநகரசபையினுடைய தலையாய கடமையாகும். இதுவும் சபை செய்ய வேண்டிய அடிப்படைச் சுகாதார தேவைகளில் மீண்டும் ஒன்றாகும்.

இத்திட்டங்கள் மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதாகத் தோன்றலாம். ஆனால், ஒருவர் எப்பொழுதோ ஒரு சமயம் எங்காவது ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் எமது நகரம் இன்றில்லாவிட்டாலும் என்றொருநாளாவது மக்களுக்கு போதிய சுகாதார வசதிகளை அளிக்கக்கூடியதாயிருக்கும். நாங்கள் கனவுலகில் சஞ்சரிக்கின்றோம். நாங்கள் இந்நாளில் கனவுகள் காண்போம். அக்கனவுகள் நனவாகும் காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை. அதன் பெறுபேறுகளை வெகுவிரைவில் நாம் பார்க்கக்கூடியதாயிருக்கும்.

பேசித் தெளிந்து மேற் கொண்டு எவ்வித கணக்கமும் இல்லாது யாழ். நீர் விநியோகத் திட்டம் செயல்பட பெரு முயற்சி எடுக்கப் போவதாக அமைச்சர் உறுதி கூறினர். நீர் விநியோக நிபுணரும், நீர் வேலைப் பிரதம பொறியியல் வல்லுனரும் 1.8.1950-ம் திகதி மாநகர முதல்வரையும், உறுப்பினர்களையும் சந்தித்து, நீர் விநியோகத் திட்டம் பற்றிப் பேசித் தெளிந்தனர். யாழ். நகரம் பூராகவும் நிரை விநியோகிக்கும் பொருட்டு 2,000 ஏக்கர் காணியைச் சனிகரிக்க வேண்டுமென்ற நிபுணரின் வேண்டுகோள் முற்றிலும் நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்றதெனக் கருதப்பட்டது. திரு. மகாதேவாவினது திட்டம் 1947/48-இல் செயல்படுத்தப்பட்டிருப்பின் அத் திட்டத்தை நடை முறைக்குச் சாத்திய மற்றதென்று கூறக்கூடிய நிலையில் திரு. சன்டர்சன் இருந்திருக்கமாட்டார் என்பதுடன் யாழ்ப்பாண நீர் விநியோகத் திட்டத்தின் நோக்கத்தினையும் ஈடேற்றித் தந்திருப்பார்.

யாழ்ப்பாண நீர் விநியோகத் திட்டத்திற்கே முதலிடம் வழங்குவதென 1944-இல் அமைச்சர் வாக்குறுதி அளித்திருந்தும் அங்கனம் செய்யாமையால் பல்லாண்டு காலமாகக் காத்திருந்து அலுத்துப்போன நிலையில், திரு. எஸ். மகாதேவாவினால் வரையப் பட்ட மட்டுப்படுத்திய திட்டத்தை செயல்படுத்தும்படியும், இலங்கையில் உள்ள நிலைமை களையிட்டு போதிய அனுபவ அறிவு மில்லாத நீர் விநியோக நிபுணரான திரு. ஜே. டி. சன்டர் சனின் ஆலோசனைகளை நிராகரிக்குமாறு அமைச்சரை வற்புறுத்துவதெனவும் 13.10.1950 இல் நடந்த கூட்டத்தில் சபை தீர்மானித்தது. சுகாதார உள்ளூராட்சி அமைச்சின் நிர்ந்தர செயலாளர், தமது 20.10.1950-ம் திகதி கடிதமூலம் அமைச்சர் பொது மராமத்துப் பகுதி முன்னைநாள் அதிபரான காலம்சென்ற திரு. மகாதேவாவினால் வரையப் பட்ட திட்டத்தையே செயல்படுத்தத் தீர்மானித்திருப்பதாகவும், திரு. மகாதேவாவின் திட்டத்தைத் தொடர விரைவான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்படி, கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறாரெனவும் சபைக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. ஆயினும் 4.11.1950-ம் திகதி தொடக்கம் 27.10.1951 வரை முதல்வர் பல கடிதங்களை அனுப்பியிருந்த பொழுதிலும் கூட மேற் சொல்லிய திட்டத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டுவர எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அப்போது பிரதம அமைச்சர் பதவியையும் சுகாதார உள்ளூராட்சி அமைச்சர் பதவியையும் ஒருங்கே வகித்து வந்தவரான அதி கௌரவ திரு. டி. எஸ். சென நாயக்கா யாழ்ப்பாண நீர் விநியோகத் திட்டத்தை ஆராயும் பொருட்டு 5.12.1951-இல் நடைபெறவிருந்த மகாநாட்டில் கலந்துகொள்ள வருமாறு முதல்வரை அழைத்திருந்தார்.

காலஞ் சென்ற திரு. மகாதேவாவினால் வரையப்பட்ட மட்டுப்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும்படியும், எந்தெந்த வட்டாரங்கள் திட்டத்தில் அடங்கு மென்பதை தீர்க்கமாகக் கூறும் வாசகங்களைக் கொண்ட தீர்மானத்தை தீர் ஆலோசனை செய்து சபை மீண்டும் நிறைவேற்றும் பட்சத்தில், திரு. மகாதேவாவின் மட்டுப்படுத்தப் பட்ட திட்டத்தை செயல்படுத்துவதென்றும் மகாநாட்டின் இறுதியில் தீர்மானிக்கப் பட்டது. அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை சபை நிறைவேற்றி, அங்கனம் தீர்மானம் நிறை வேறியமையை உள்ளூராட்சி ஆணையாளருக்கு அறிவிக்கும் பட்சத்தில், மேற் கூறப்பட்ட திட்டம் பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு ஆணையாளர் பொது மராமத்து அதிபரிடம் கேட்பாரெனவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. திட்டம் பற்றிய பொது மராமத்து அதிப ரின் அறிக்கை கிடைத்தது. அறிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமாயின், நீர் விநியோ கிக்கும் கட்டம் வரும் வரையுள்ள முதன்மைச் செலவைப் பொறுப்பேற்றதையிட்டு அரசாங்கம் ஆலோசிக்கும். விநியோக குழாய்களை தாக்கும் செலவு சபையைச் சாரும். இத்திட்டத்தின் கொள்ளளவு சுமார் 350,000 கலன்களென எதிர்பாக்கப்படுகிறது. திரு. சன்டர்சன் திட்டம் குறித்து எதுவித நடவடிக்கைகளையும் எடுப்பதில்லையெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாண நீர் விநியோகத் திட்டம் மெய்யாகப் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்ற முதல்வரதும், மாநகர அங்கத்தவரதும் நம்பிக்கை சிதறடிக்கப் பட்டது. நீர் விநியோகத் திட்டத்திற்காகும் முழுச் செலவு தொகையையும் அப் போது மத்திய அரசு பொறுப்பேற்றிருந்தமையால், விநியோகக் குழாய்களைத் தாக்கும் செலவைச் சபை பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்ப பிரதமர் கூறியது நூதனமாகவிருந்தது.

திரு. மகாதேவாவின் திட்டத்திற்கு அங்கீகாரமளித்து யாழ்ப்பாண நகரசபையும், யாழ்ப்பாண மாநகரசபையும் ஏகமனதாக தீர்மானத்திற்கு மேல் தீர்மானங்களை நிறை வேற்றியுள்ளன. பத்தாயிரம் பேருக்கு மட்டுமே நீர் விநியோகிக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட திட்டத்திற்குக் கூட நகரசபை ஏகமனதான அங்கீகாரத்தை வழங்கியிருக்கையில்,

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தை அங்கீகரிக்கும் வகையில் யாழ்ப்பாண மாநகர சபை மீண்டும் ஓர் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பிரதம அமைச்சர் கேட்க வேண்டியது அவசியமற்றதாகும். மத்திய அரசாங்கத்தால் ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டு, கேள்விகளும் கோரப்பட்ட பின்னர், திட்டத்தைக் கைவிடுவதற்கு எவ்வித முகாந்திரமும் இருக்கவில்லை.

சபை 1952 மார்ச் 14-ல் கூடிய பொழுது, மட்டுப்படுத்திய திட்டத்திற்கு அங்கீகாரம் அளித்து மட்டுப்படுத்தப்பட்ட திட்டம் எந்தெந்த வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்படல் வேண்டுமென்பதை வரையறுத்துக் கூறும் தீர்மானம் ஒன்றினை ஏகமனதாக நிறைவேற்றிற்று. இத் தீர்மானம் முறைப்படி உள்ளூராட்சி ஆணையாளருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. நீர் விநியோகப் பகுதிப் பதில் அதிபர் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தையிட்டு சபையைக் கலந்து கொள்ள விரும்புகிறாரென பொது மராமத்துப் பகுதி அதிபர் சபைக்கு அறிவித்தார். முதல்வர் 1952 ஜூலை 25-ல் ஒரு மகாநாட்டை ஒழுங்கு செய்தார். மகாநாட்டில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மகாதேவாவின் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதாகவும், போதிய உருக்கு இரும்பு கிடைக்கும் பட்சத்தில் மூன்று மாத காலத்திற்குள்ளாகத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முடியுமெனவும் மராமத்துப் பகுதியின் சார்பில் பதில் அதிபர் உறுதியளித்தார். இம் முதலம்சத் திட்டம் தினம் 50,00,000 கலன் நீரை, விநியோகிப்பதற்குரிய திட்டமாகும். தகுந்த ஊற்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் நகர் பூராவிற்கும் நீர் விநியோகம் செய்தற்கான பாரிய திட்டத்துடன் சேர்க்கப்படவிருப்பதால், வீட்டு இணைப்புக்களைப் பொருத்துவதற்கு வசதியாக இதன் வடிவ அமைப்புத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. தற்போதைக்கு நிலைக் குழாய்கள் மட்டிலுமே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பிரதம அமைச்சர் அதி கௌரவ சர் ஜோன் கொத்தலாவலை, 1954-ஆம் வருடம் செப்டெம்பர் திங்கள் 29-ம் நாளில் நடந்த மகாநாட்டில் முதல்வரையும், மாநகர உறுப்பினரையும் சந்தித்த பொழுது யாழ்ப்பாண நீர் விநியோகத் திட்டம் பற்றியும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார். இக்கலந்துரையாடலின் போது, தலைமைக் காரியாலயம், ஆகியவற்றின் செலவையும், மற்றும் யாழ்ப்பாண மாநகரசபை எல்லையை அடையும் வரை மூலக் குழாய்களைத் தாழ்ப்பதற்காகும் செலவையும் மத்திய அரசு செய்யுமெனவும் பிரதமர் உறுதியளித்தார். ஆயினும் பிரதம அமைச்சரின் உறுதிமொழியை மத்திய அரசு கௌரவிக்கத் தவறியது.

யாழ்ப்பாண நீர் விநியோகத் திட்டத்தின் முதல் அம்சத் திட்டத்திற்குரிய தனது பங்கினைச் செலுத்தும் வண்ணம் மத்திய அரசிடம் ரூ. 2,197,688.52 சதத்தைக் கடனாகக் கோருவதென்று 30.4.1956-ம் திகதி நடைபெற்ற தனது 1956-ம் வருடத்திய ஏப்பிரல் மாதக் கூட்டத்தில் தீர்மானித்தது. உள்ளூர் கடன் அபிவிருத்தி நிதியிடம் சபை மேற்படி கடனைப் பெற்றது. சபை இவ்வேலைக்கான மதிப்பிட்ட செலவு தொகை ரூ. 3,333,655/- ஆகும்.

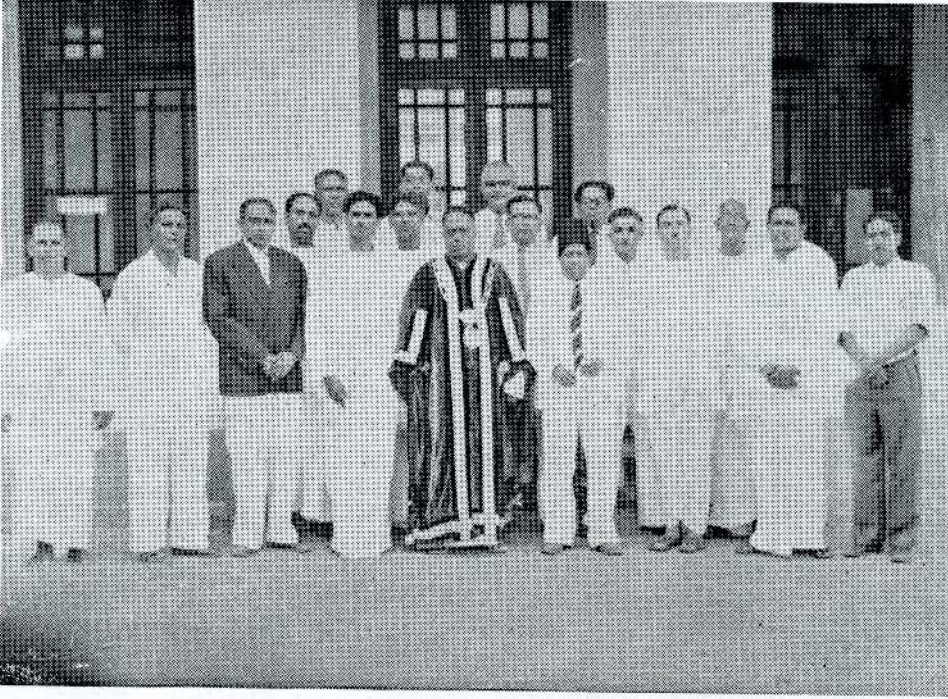
இவ் வேலை 1959-இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாண மாவட்ட நிறைவேற்று இஞ்சினியர் 24.12.1959-இல் முதன்மை வேலைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டியதான நிலங்களைப் பெற்றுக்கொண்டார். திட்டம் 30.4.1962-இல் பூர்த்தியடையுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. எதிர்பாராத காரணங்களினால் வேலையில் தாமதம் ஏற்பட்டு தற்பொழுது பூரணமாக்கப்பட்டுள்ளது.

1963-ம் ஆண்டின் விஜயதசமித்தினமான இன்று நான் சபையின் சார்பாக அரசாங்க வேலைப்பகுதியிடமிருந்து மிக மகிழ்ச்சியுடன் கையேற்று தண்ணீர்த் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்துள்ளேன்.

யாழ்ப்பாணம்

1963 அக்டோபர் திங்கள் 28ம் நாள்

மாநகரசபை உறுப்பினரும் நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்களும்



முதலாவது வரிசை: திருவாளர்கள், N. T. செல்லத்துரை, M. ஜேக்கப், P. S. சோமசுந்தரம், A. துரைராஜசிங்கம், (உதவி முதல்வர்), தா. ச. துரைராஜா (முதல்வர்), M. M. சுல்தான், A. நடராசா, ஹாஜி, V. M. M. அபூசாலி, N. தேவபாலசுந்தரம்.

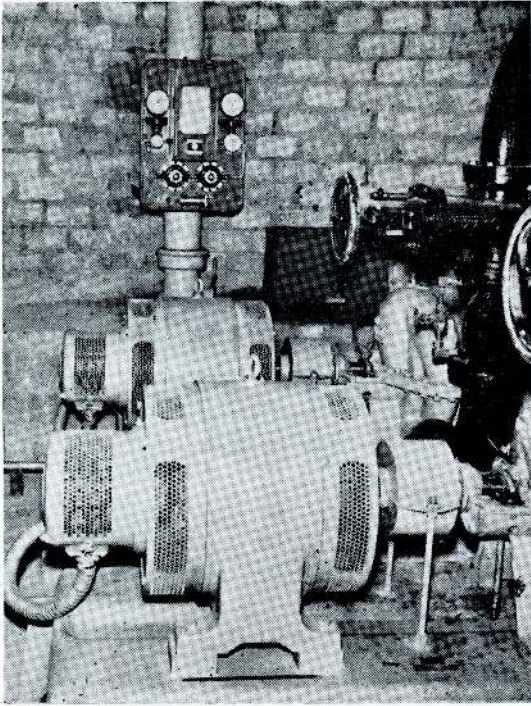
இரண்டாவது வரிசை: திருவாளர்கள், S. இராஜரத்தினம், J. S. அழகையா, D. D. ஜயசிங்க (ஆணையாளர்), G. L. ஜயவர்த்தன (மீன் சுப்பிறிளரெண்டென்ற), K. S. நடராசா.

மூன்றாவது வரிசை: திருவாளர்கள், P. M. ஜோன், G. W. பிள்ளை (உதவி வேலை என்ஜினியர்), ஹட்சன் செல்வராஜா (கணக்காளர்), Dr. C. சிவஞானசுந்தரம் (சுகாதார வைத்தியர்).

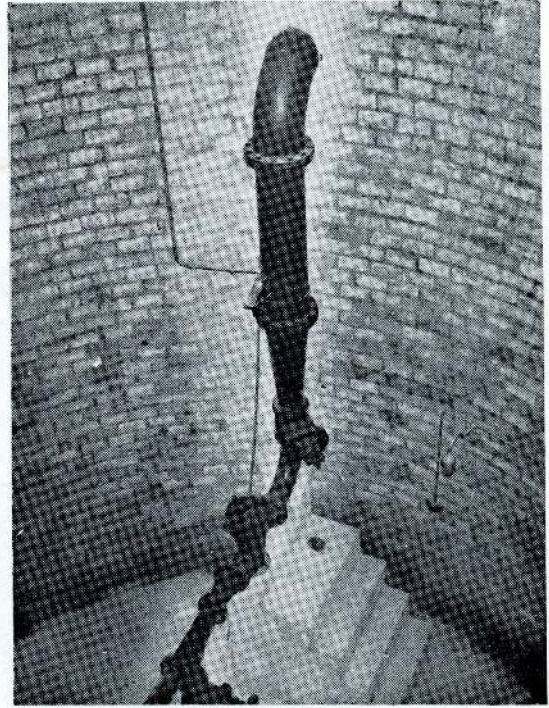
நீர் விநியோகத் திட்டம் கோண்டாவிலுள்ள பகுதி



ஒரு கிணரும் மெக்கானிக்கினுடைய வீடும்



பம்புகளும் நீர்சுத்தி இயந்திரமும்

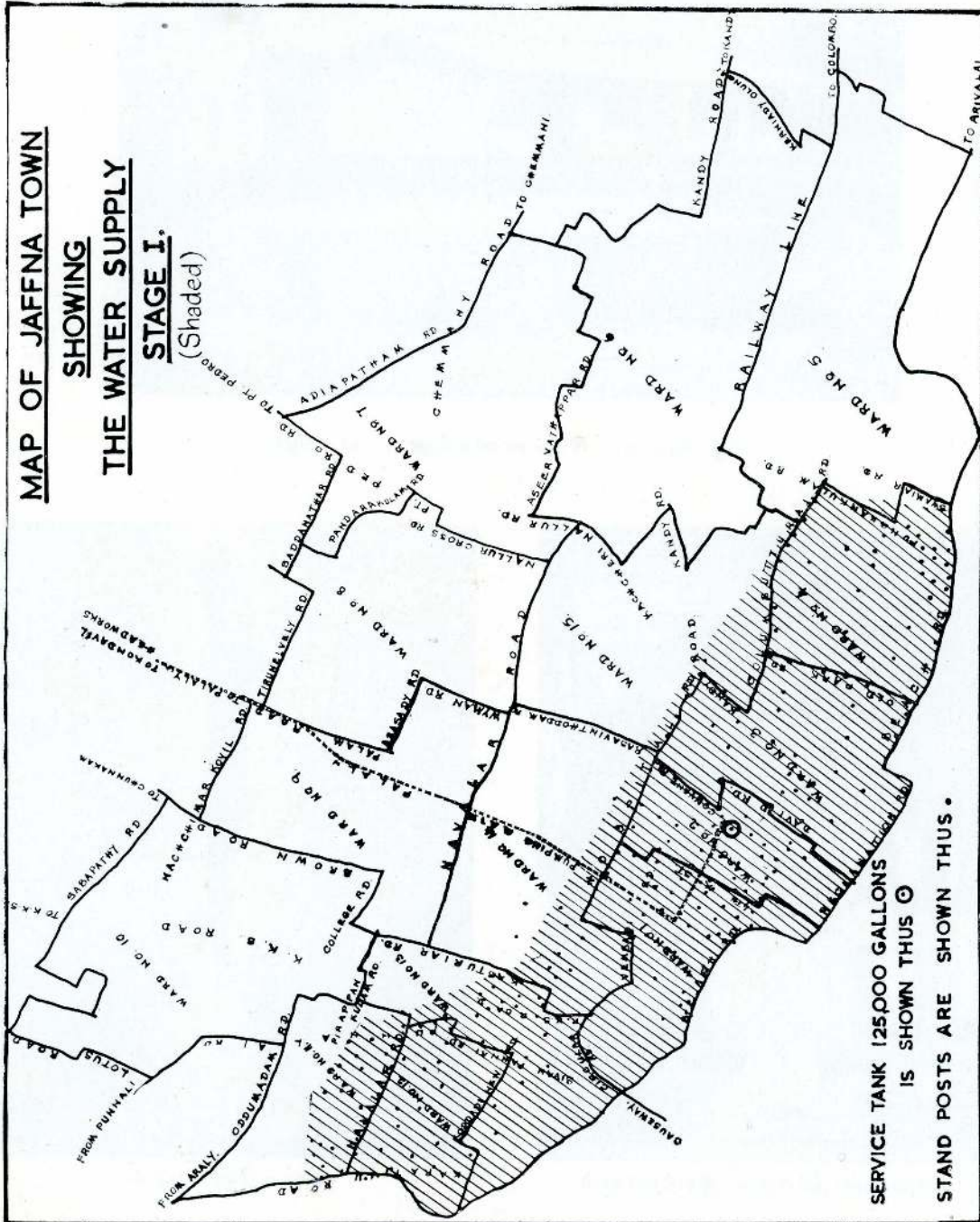


கிணற்றினுட்புறம்

வேலை ஒப்பந்தக்காரர்: வார்க்கேர்ஸ் சன்ஸ் அன் கோ., லிமிட்ரெட்
கொழும்பு

MAP OF JAFFNA TOWN

SHOWING
THE WATER SUPPLY
STAGE I.
(Shaded)



SERVICE TANK 125,000 GALLONS
IS SHOWN THUS ©
STAND POSTS ARE SHOWN THUS .

SOUVENIR



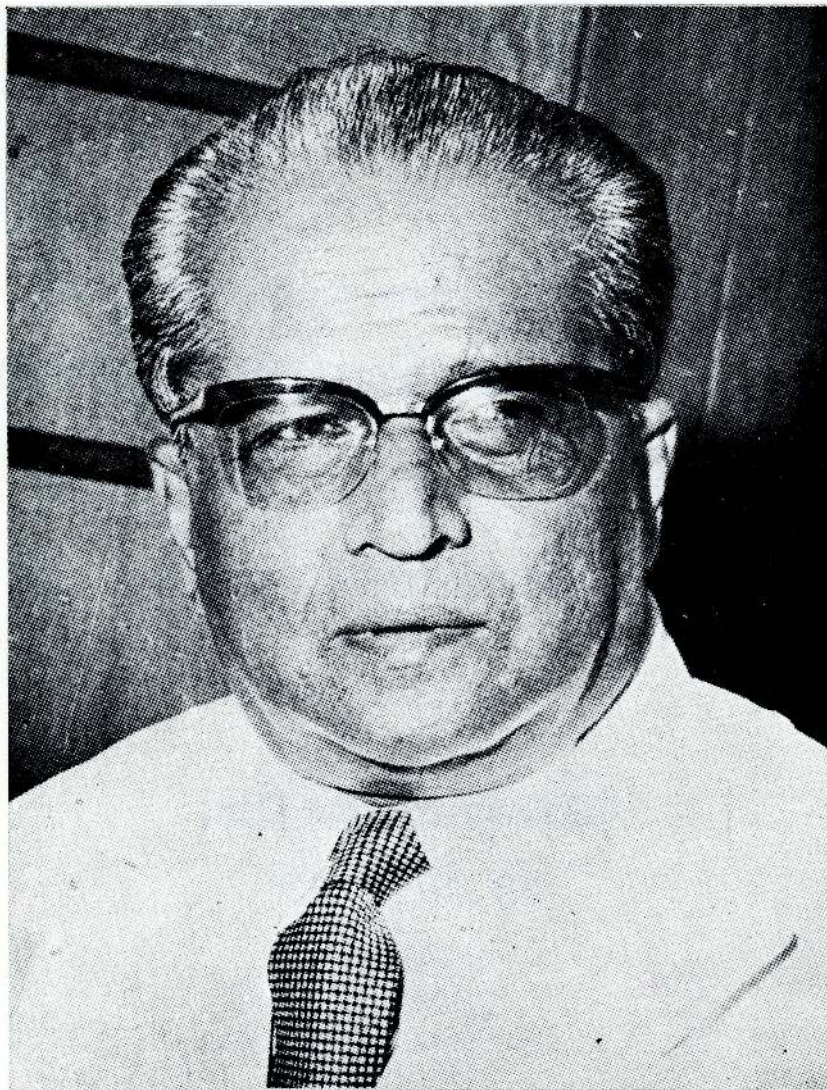
T. S. DURAIRAJAH, J.P., U.M.
MAYOR

SOUVENIR

In Commemoration of the Inauguration of the
Jaffna Water Supply Scheme

by
T. S. Durairajah, J. P., U. M.
Mayor

on
Vijayathasami Day
28-10-1963



HON. MR. A. P. JAYASOORIYA, MINISTER OF LOCAL GOVERNMENT
AND HOME AFFAIRS

Message from the Minister of Local Government and Home Affairs

I send this message with great pleasure on the occasion of the opening of the Jaffna Water Supply Scheme. The Scheme just completed is the first stage of the Major Water Supply Scheme for Jaffna and will serve the residents of the three crowded wards of the Jaffna Municipality bordering the Lagoon, with pipe borne water. I am sure the people of Jaffna are quite aware of the limited fresh water resources within the Jaffna Peninsula and I hope this supply of drinking water will be utilised to the best advantage to the people.

It is observed from records that the people of Jaffna have been clamouring for a pipe borne water supply scheme since 1826 and that desire has now been fulfilled to some extent. It is my earnest desire to see that the entire Jaffna Municipal area is provided with a wholesome water supply in the near future.

I must congratulate all those who designed and constructed this scheme and the Municipal Council for their co-operation for the successful completion of this essential service.

(Sgd.) A. P. JAYASOORIYA.

Colombo,
10.10.63.



LATE MR. S. MAHADEVA
Former Director of Public Works

S. Mahadeva

By S. BALASUBRAMANIAM

(Proctor, S.C.)

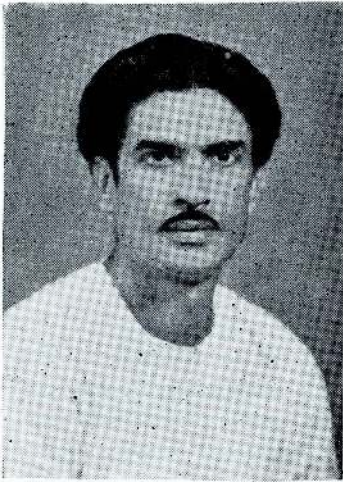
Subramaniam Mahadeva's ancestors were from Manipay, Jaffna. Mahadeva was the eldest son. He was educated at St. Thomas' College, Mutwal, Colombo. He was a precocious child, possessed remarkable intelligence and exhibited extraordinary skill and dexterity. He was also very diligent and industrious. His school career was brilliant but brief.

He entered Public Service in the Public Works Department as a Draughtsman on a daily wage of -/75 cts. He had a photographic and retentive memory. He loved knowledge and enlarged his knowledge by reading intensively and extensively. He was found very often in Libraries, workshops and laboratories. He was fond of handicrafts. He devoted much time to studying the fine arts especially architecture, sculpture, wood engraving, clay modelling, getting or making bronze images of deities (Hindu Gods and Goddesses), painting, music (mostly oriental) and dancing. He did not neglect the Sciences, Thought and Poetry. He was a devoted student of Hindu Religion and Philosophy. His vast Library at Siva Ganga, Hendela, showed how Catholic his tastes were. The planning and lay out of his house, gardens, ponds, workshop, studio and library revealed his exquisite equipoise. He had even a small menagerie. He grew his own vegetables and fruits like jak, pineapples, mangoes, plantains, pomegranates, tomatoes and "sappodillas".

By dint of hard work and applied intelligence, he rose from the ranks and in 1924 secured exceptionally brilliant engineering qualifications: M.Inst.C.E., M.Inst.W.E., F.I.S.E. (Medallist), F.R.San. I and M.R.I.P.H.H. He became the first Engineering Assistant to the Director of Public Works. This post was specially created for him because of his rare ability. It was when he was Engineering Assistant that he designed several public and private buildings, bridges, and other public works. He drew up many schemes during this period. One of his many schemes was the Jaffna Water Supply Scheme drawn up by him in 1936. He read a paper on the Jaffna Water Supply Scheme before the Engineering Association of Ceylon. His remarkable ability, amazing skill, indefatigable industry and consummative capacity to get works demanding courage and skill executed, soon won recognition and he was appointed Chief Engineer (Designs) in 1939. His vast knowledge of all branches of public works, his executive genius and administrative ability contributed towards his rapid preferment. He was made Assistant Director and Deputy Director. In 1945, he was appointed Director of Public Works and Civil Aviation. On the day he assumed duties as Director there appeared in the *Ceylon Daily News* a special article on Nataraja, his tutelary deity, written by him. He had several times before this contributed several articles to the *Daily News*, *Hindu Organ* and the *Ceylon Observer* about Hinduism, Hindu Arts Hindu Culture and Tamil Civilization. He was a prolific writer. He had travelled extensively. He had been, to Europe, America and other continents. He visited Java last in 1938. He brought from Chunapura an image of Nataraja, in bronze which he presented to the temple at Parameshvara College. He used to deliver lantern lectures about Hindu Colonies in the Far East at Kala Nilayam, Jaffna.

The three causeways designed by him to provide communication between the Islands and the Jaffna Peninsula and the Jaffna Water Supply Scheme (which would have become an accomplished fact had his career not been cut off by his untimely and sudden death in 1946) Stage I of which is being completed now only will be lasting monuments and memorials of his achievements as an exceptionally brilliant Civil Engineer and Water Supply Expert.

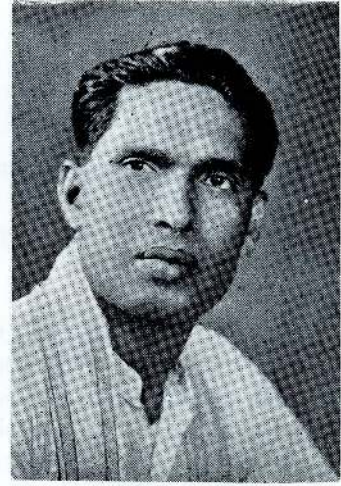
Members of the



A. Thurairajasingham, J.P.
Deputy Mayor



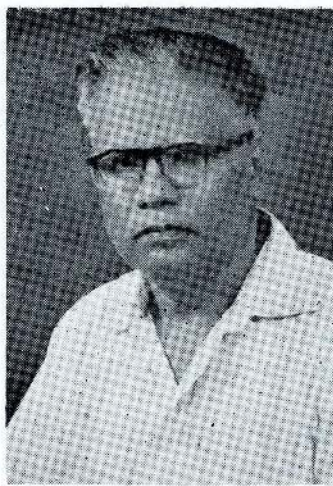
A. G. Rajasooriar



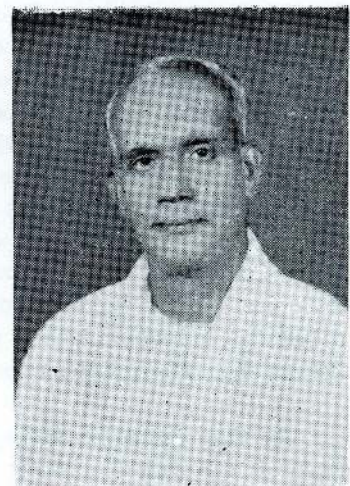
P. M. John



J. S. Alagiah

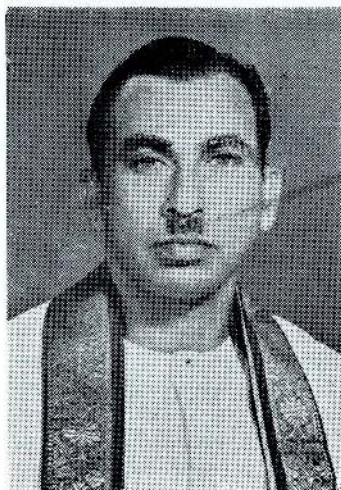


Dr. S. A. Tharmalingam



K. S. Nadarajah, J.P.

Municipal Council



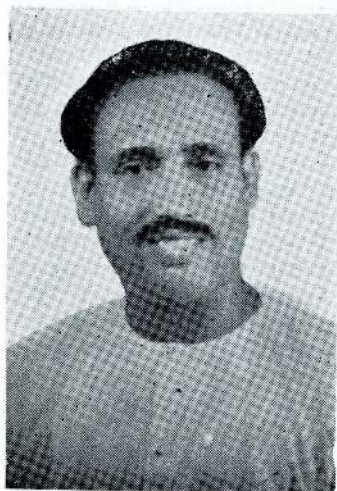
A. Nadarajah



Hadji V. M. M. Aboosalih, J.P.



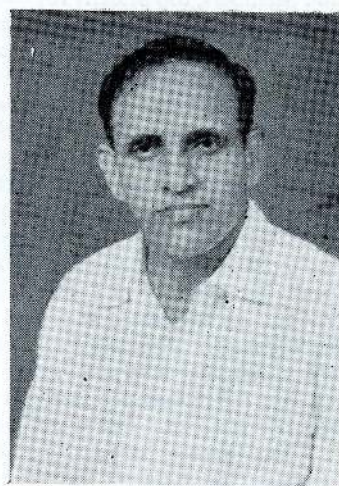
Quazi M. M. Sultan, J.P., U.M.



S. Rajaratnam



N. T. Sellathurai



P. S. Somasundaram

Jaffna Water Supply Scheme

By T.S. DURAIRAJAH (*Mayor*)

The history of a Water Supply Scheme for Jaffna is perhaps the oldest on record of the water supply investigations carried since Ceylon became a Crown Colony on January 1, 1801. The earliest report available is dated January 28, 1826. The sites investigated extend from Keerinalai on the north coast to Tirunelveli on the outskirts of the town of Jaffna.

All the investigations have been fairly exhaustive and carried out with due consideration of the engineering and scientific factors involved.

After the tests at Puttur, Oorelu, Kurumbaikaddi and Keerinalai had indicated the presence of a large and continuous subterranean water bearing formation capable of yielding a sufficient supply of water not likely to be affected by any pumping that may be required to supply the town of Jaffna, tests were made of wells at Tirunelveli. As the tests were found to be satisfactory, Mr. S. Mahadeva in 1936 drew up a restricted scheme for supplying water to benefit Wards on the coastal belt of the town.

The Council accepted the restricted scheme and requested the Director of Public Works to proceed with further investigations and draw up the detailed drawings and plans on December 5, 1936. The President, Local Government Board was, also, on December 5, 1936, requested to recommend the Council's application for an adequate grant and loan. The Minister for Communication and Works was requested on February 13, 1937, to authorise the Department of Public Works to take up the preparation of working drawings and contract documents. The Minister replied that the Public Works Department had been requested to execute a large number of Water Supply Schemes for Local bodies and that the Ministry for Local Administration would have to decide the order of priority. The Minister for Local Administration was requested to give the Jaffna Water Supply Scheme top priority as it was the oldest on record and so that the works may be taken up immediately. The D.P.W. was informed on October 10, 1938 that the Council was prepared to pay 4 per cent of the total estimated cost and he was requested to get the working drawings, specifications and tender documents prepared. There was some difference of opinion between the Public Works Department and the Government Electricity Department regarding estimates for feeler cable and equipment in connection with the type of drive and the question of power supply at the pumping station. Considerable delay was caused by this interdepartmental wrangle of two departments under the same Minister.

Mr. S. Mahadeva visited Jaffna in April, 1939 and interviewed the Chairman. He promised the Chairman that he would do everything necessary to start work in October, 1939. But the 2nd world war broke out in September, 1939 and the Water Supply Scheme was held in abeyance. Nevertheless the Council took prompt steps in 1939 to acquire the lands required for the Headworks of the Jaffna Water Supply Scheme, wells, pumping station, office, stores, etc.

After the termination of the war, Mr. S. Mahadeva wanted certain information for revising the estimates in view of the conditions prevailing after the cessation of hostilities. Mr. S. Mahadeva had become the Director of Public Works and promised to send the Council early the final plans, specifications and estimates for the scheme. The Minister for Local Administration also promised the Council in 1944, when he met the Chairman and Members, top priority for the Jaffna Water Supply Scheme. But, unfortunately for Jaffna, Mr. S. Mahadeva died suddenly in 1946. There was considerable delay on the part of the Public Works Department after Mr. S. Mahadeva's untimely death. The Minister for Health and Local Government and the Permanent Secretary to the Minister, met the Chairman and Members of the Council at a special meeting held on November 1, 1947 at the office of the Council. The Minister informed the Council that tenders had been called for and would close in December, 1947 and stated again that the Jaffna Water Supply Scheme would receive top priority. But, in January, 1948, the Council was informed that the applicants for tender forms had returned the tenders stating that they were unable to tender. It was also suggested that the scheme be started with a supply of water to a limited population of 10,000 persons. The Council accepted this suggestion of the Director of Public Works. The Commissioner of Local Government directed the Director of Public Works to proceed with the scheme to supply only to a limited population of 10,000. Later, the Council was informed that as there was no response locally the Director of Public Works had advertised in the Indian papers. The Council was informed in 1949 that the advertisement in Indian papers calling for tenders revealed that there were no suitable consultants for this class of work and that every endeavour would be made to make a start on this scheme with the available staff as circumstances permitted.

Mr. J.D. Sanderson assumed duties as Water Supply Expert but other schemes e.g. for Puttalam, Anuradhapura, Kandy, Hambantota and Tangalle were given priority.

The Minister for Health and Local Government and the Permanent Secretary to the Ministry of Health and Local Government met the Mayor and Members of the Council and the Minister for Industries who was member for Jaffna on February 27, 1950 at a special meeting of the Council and again assured the Council and stated that the Jaffna Water Supply Scheme would receive priority and that the other schemes had been given priority and taken earlier were in stages of construction. He assured the Council that on his return to

Colombo he would get the Water Supply Expert, invite the Hon'ble Mr. G.G. Ponnambalam, the Member for Jaffna, the Minister for Industries, etc., discuss with them and see that the Jaffna Water Supply Scheme was pushed through without any further delay. The Water Supply Expert and the Chief Engineer, Water Works, met the Mayor and Members of the Council and discussed the Jaffna Water Supply Scheme on August 1, 1950. The proposal of the Expert to acquire 2,000 acres of land to supply the whole town with water was considered highly impractical. It was pointed out that if the Mahadeva's scheme was implemented in 1947/48, Mr. Sanderson would not have been in a position to call that scheme impractical and must have been made to achieve the object of not providing Jaffna with water supply.

The Council decided on October 13, 1950, after years of weary waiting for the Minister who from 1944 had promised top priority for the Jaffna Water Supply Scheme, to insist on that Minister implementing the restricted scheme drawn up by Mr. S. Mahadeva and to reject the suggestions made by Mr. J.D. Sanderson, the Water Supply Expert, who had no practical knowledge of conditions prevailing in Ceylon. On October 20, 1950, the Permanent Secretary to the Ministry of Health and Local Government informed the Council that the Minister had decided to implement the scheme drawn up by the late Mr. S. Mahadeva, Director of Public Works, and had directed that early steps be taken to proceed with Mr. Mahadeva's scheme. But no active steps were taken to implement the scheme in spite of several letters sent by the Mayor from November 4, 1950—October 27, 1951. The Right Hon'ble Mr. D.S. Senanayake, who was then the Minister of Health and Local Government in addition to being the Prime Minister, invited the Mayor to be present at a Conference to be held on December 5, 1957 to discuss the Jaffna Water Supply Scheme.

It was eventually decided at the Conference that the restricted scheme, drawn up by the late Mr. S. Mahadeva, would be implemented, provided the Council again carefully considered the matter and passed a resolution adopting the Mahadeva Scheme and definitely specifying the wards to which it wanted the scheme to apply. It was agreed that when such a resolution was passed and communicated to the Commissioner of Local Government, the Commissioner would have the scheme reported upon by the Director of Public Works. After the scheme was reported upon by the Director and agreed to, the Government would consider bearing the capital cost of the scheme up to the distribution stage. The cost of laying out distribution would be the responsibility of the Council. The Scheme was expected to have a capacity of 350,000 gallons. It was also agreed that the Sanderson Scheme was not to be proceeded with. The Mayor and Members were inclined to think that the Jaffna Water Supply Scheme may never be an accomplished fact. As the full cost of the Water Supply Schemes were then borne by the Central Government it was strange that the Prime Minister stated that the laying out of distribution should be the responsibility of the Council.

The Jaffna Urban Council and the Jaffna Municipal Council had repeatedly unanimously approved the Mahadeva Scheme. There was no necessity why the Prime Minister should insist on the Municipal Council again approving the limited scheme as even the limited scheme to serve only a population of 10,000 had been unanimously approved by the Urban Council. The fear that the charge of discrimination being laid at the door of the Central Government was really fantastic there was no reason whatsoever for the Central Government not implementing the scheme which had been previously approved by it and for which it had called for tenders.

The Council met on March 14, 1952 and unanimously decided to approve the restricted scheme and definitely specified the wards to which the Council wanted the restricted scheme to apply and the resolution was duly communicated to the Commissioner of Local Government. The Director of Public Works informed the Council that the Assistant Director of Water Supplies would like to discuss the restricted scheme with the Council and the Mayor arranged a conference on July 25, 1952. At the conference the Assistant Director, on behalf of the Department, gave an assurance that the limited scheme (Mahadeva Scheme) would be implemented and could be completed in 3 months if steel was available. Stage I of the Water Supply Scheme is to supply 500,000 gallons of water per day. The distribution system has been designed for house connections in order that it may be incorporated into the final distribution system for the whole town when a suitable source has been found. Only stand-posts are provided now. The Right Hon'ble Sir John Kotelawala, The Prime Minister met the Mayor and Members of the Council on September 29, 1954 at a conference and after discussion about the Jaffna Water Supply Scheme, gave the undertaking that the Central Government would at their own cost or expense, erect the Headquarters, etc. and lay the mains up to the boundary or limits of the Municipal Council. But, the Central Government did not honour the undertaking given by the Prime Minister.

The Council decided on April 30, 1956 to request the Central Government to give a loan of Rs. 2,197,688.52 cts. to meet the Council's contribution towards Stage I of the Jaffna Water Supply Scheme. The Council applied for and obtained a loan from the Local Loans and Development Fund. The estimated cost of the work is Rs. 3,333,655/-.

The work was started in 1959. The Executive Engineer, Jaffna, took over the lands required for Headworks on December 24, 1959. The scheduled date of completion was April 30, 1962. Due to various unexpected and unforeseen circumstances the construction of the scheme was delayed and it is now complete.

On this Vijayathasami Day of 1963, I have great pleasure in accepting the Water Supply Scheme on behalf of the Council, from the P.W.D. and inaugurating same.

One-Hundred and Forty Years to reach stage of fruition - Jaffna Water Supply Scheme

By C. PONNAMBALAM, ESQ.

Jaffna Peninsula is flat and there cannot be any rivers or tanks within the Peninsula. There are very few wells with good water in the thickly populated parts of Jaffna Town. Jaffna is the second largest town in the Island and was also second in population; but now it is third—Mt. Lavinia-Dehiwela has greater population. But Jaffna is much bigger and more populated than the two important towns of Kandy and Galle. Therefore good and pure water was and is essential for the well-being and the health of the citizens of Jaffna. Jaffna is also the capital of the Tamils of Ceylon and their nerve centre and such a town should have all modern amenities.

The agitation for supply of good and pure water for the town commenced in the year 1823 during governors' absolute rule before the Legislative Council was inaugurated in 1833. Many wells were tested and many schemes were suggested. The Nillaverai well was tested as it had in-exhaustible supply; but experts expressed the view that water might become brackish if large quantity of water was pumped out of the well. The Tirunelveli well was tested and the same fear was entertained. The first pipe-borne water supply to Jaffna Town is the pipe-borne water supply to the tenements under the Karaiyoor Housing Scheme. This formed part of the Karaiyoor Housing Scheme and expenditure was included in the expenditure for the Karaiyoor Housing Scheme—the biggest Housing Scheme in the Island.

After persistent agitation for over a century by the citizens of Jaffna, the Sanitary Board and the Jaffna Urban Council, a Water Supply Scheme was drawn up by late Mr. S. Mahadeva, Director of P.W.D., in 1939 when Mr. Sam A. Sabapathy was Chairman of the Urban Council. The request for water-supply was repeatedly made in the addresses presented to Governors when they paid official gubernatorial visits to the Northern Capital. But nothing practical was done till 1939.

According to the Mahadeva Scheme, land had to be acquired at Irrupalai-Kondavil Road and wells sunk and they pumped into a tank erected on the land and water supplied to tank or tanks in the town.

In pursuance of this scheme, when I was Chairman, the Jaffna Urban Council acquired land at Irrupalai-Kondavil Road. Mr. C. Coomaraswamy who was Government Agent, Northern Province, was very helpful in the acquisition of land.

Thereafter the Jaffna Urban Council continued its demand for water-supply and the late Mr. S.W.R.D. Bandaranaike, as Minister of Local Government, took a very sympathetic view of the matter. But unfortunately as wheels of Government move very slowly, the question was delayed and meanwhile the Government obtained the services of a French Water Expert for reporting on the different proposed water schemes throughout the Island. This expert after inspecting the land at Irrupalai-Kondavil Road already acquired by the Urban Council conferred with the Mayor—I was Mayor—and members of the Jaffna Municipal Council in 1950 and expressed the view that if wells were sunk on the Irrupalai-Kondavil land, garden lands about 2000 acres in extent—round the land cannot be irrigated as wells on lands in proximity of the Irrupalai-Kondavil land will become dry. Mr. G.G. Ponnambalam who was Minister at that time was present and ably cross-examined the Water-expert.

I remember that on October 16th, 1950, when I entertained Rt. Hon'ble D.S. Senanayake at a banquet on the occasion of his first official visit to Jaffna as Prime Minister, in reply to my speech he (Mr. Senanayake) said that he was a farmer and that he would not like that those who were cultivating lands should be deprived of water for cultivation. He (Mr. Senanayake) was adopting the view of the French Expert.

I continued to correspond with Mr. Senanayake who had then taken the portfolio of Local Government after the resignation of Mr. Bandaranaike and insisted on the Mahadeva-scheme being adopted. Finally Mr. Senanayake requested me to confer with him in Colombo on 5th December 1951. As owing to urgent business I was unable to go to Colombo, I sent Dr. P. Rajasingham, M.O.H., the Commissioner, Mr. K. Shanmugam and Mr. Moothathamby the Expenditure Clerk who was thorough with the finances of the Council and owing to his experience was able to understand the financial aspects of the water-scheme.

At the conference held on 5th December 1951, Mr. Senanayake agreed to carry out the Mahadeva-water-scheme. Jaffna should be grateful to Mr. Senanayake for accepting the Mahadeva-scheme and agreeing to implement the scheme.

I ceased to be Mayor and Member, Jaffna Municipal Council on 31st December 1951. My successors in office evinced interest in the matter and as I said earlier the wheels of Government moved very slowly and the scheme took practical shape in 1960 and I am glad it is being completed.

The present Mayor, Mr. T.S. Thurai Rajah, a man of action, was able to complete the Scheme and I am very glad that the first-stage of the scheme has been completed.

Persistent agitation will lead to success. Time is no factor. We feel grateful to the present Government and to the present Prime-Minister, Mrs. Bandaranaike for implementing the Scheme which was drawn when her late husband Mr. Bandaranaike was Minister of Local Government. This will be a source of great satisfaction to her.

May the citizens of Jaffna become more and more healthy and may the Tamils of Ceylon prosper.

Stage I—The First Step

By A. VISUVANATHAN

The 128 year old dream is being partially fulfilled with the completion of the Stage I of the Jaffna Water Supply Scheme. The scheme at the outset is designed to supply water at the stand pipes located at convenient points in the area covered by the Stage I. This has to be followed at the earliest, with the 2nd Stage of the scheme, the supply of good drinking water to the homes—a primary sanitary need of a Town — the construction of the surface drainage and sewage schemes. All these are fundamental necessities for the sanitation of the people of Jaffna.

The Stage I, however good it may be, is not without faults. On this day one must not only sing the praises of the scheme but should also level constructive criticisms of the scheme if we are to learn from the mistakes.

The first point that I would like to make is the wanton wastage of public funds on the construction of the four wells at Kondavil and the resultant laying of the main pipes from Kondavil to Tirunelveli, for in spite of the fact that technical experts stressed again and again that the Tirunelveli Well—which incidentally supplies water to the Karaiyoor Housing Scheme, Pasaiyoor, Eachchamoddai and the Jaffna Civil Hospital—is sufficient enough to meet the entire requirements of the Stage I, some heavy hand of the officialdom thought it fit to insist on the unnecessary construction of the four wells at Kondavil resulting in the wastage of money.

One of the biggest failings in Ceylon is that everyone in position fails to realise his own limitations and always insist on treading upon fields not his own. This Ceylonese failing has not only cost Jaffna but the entire country several thousand millions thus far. Let us, for God's sake, learn not to tread on other's foot.

The second point is that the Stage I has not taken within its fold the existing Karaiyoor Water Supply Scheme. Any big project that fails to embody within itself existing small schemes of like nature, fails fundamentally to achieve the desired effect. For instance, if the main pipes laid for the Stage I are connected with the Tirunelveli Well both schemes could be guaranteed with sufficient quantity of water whenever there is a failure in one or the other pumping station. Such a co-ordination is an absolute necessity if continuous water supply is the aim of the Council. Again, the official hand has failed to see the benefits of co-ordination.

Supply of drinking water free from germs is a sanitary facility that every town must have, if water-borne diseases such as typhoid and cholera are to be eliminated. It is precisely for this reason that germ free drinking water is being supplied at great cost at the tap in every home of a modern town. Therefore, while the Municipal Council explores the possibility of undertaking the Second Stage of the scheme the problem of supplying water to the homes lying within the area covered by the Stage I should be tackled immediately.

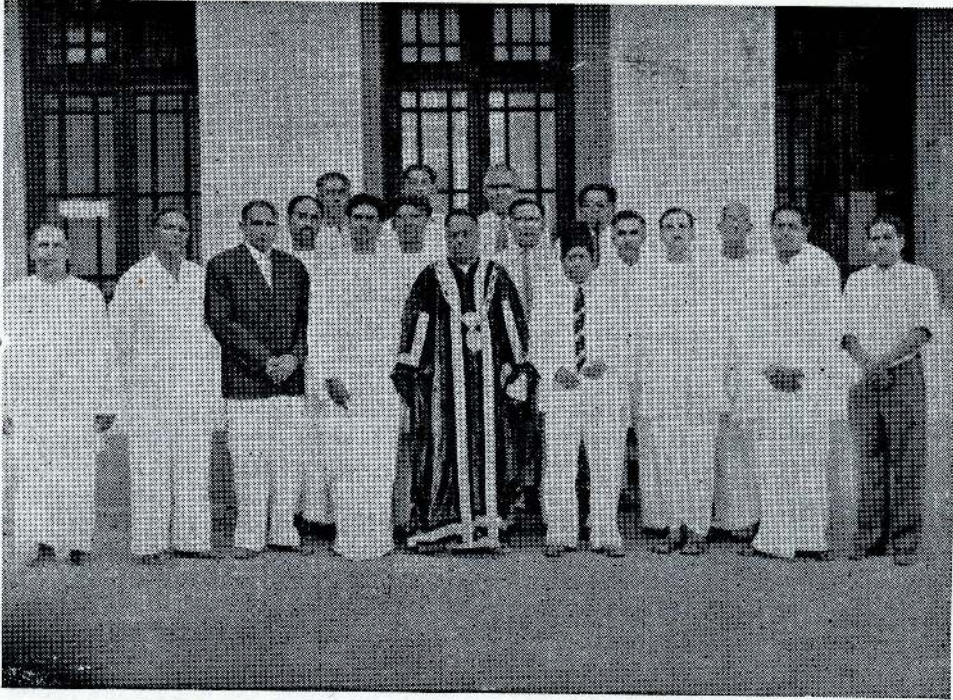
Another problem in a growing town is the surface drainage which alone could drain away the stagnant and superfluous wastewater into the sea or the river. The presence of stagnant water is a source of danger to the people of the town. It can cause innumerable diseases to the people and it is for this reason that waste water should be carried by suitable drains or pipes into sceptin tanks and then into the sea or river. In Jaffna, waste water generally form into pools only during the rainy season but now with the introduction of water scheme waste water is bound to form into pools in the areas covered by the scheme. Further, with the introduction of sewage scheme the problem would be further aggravated. Therefore the need for an overall surface drainage scheme for the entire town has to be planned out as early as possible and carried out according to the plan.

Just now, the Municipal Council has undertaken the construction of drains all over Jaffna whenever such a need arose but the drains so constructed are such that when an overall plan is laid for Jaffna the levels of these drains would not suit the possibility of draining the waste water into the sea. One such instance is the drain opposite the Civil Hospital and along the Clock Tower Road. This drain is the cause of insanitary conditions in Jaffna and any amount of hospitals cannot cure the damage it does. Therefore, I suggest that the Council should without delay obtain the services of experts to survey the town and to draw an overall plan to drain the water into the sea, so that it may provide decent sanitary facilities to the people of Jaffna. It must look hundreds of years ahead and not at the next general election.

The next problem that faces the Municipal Council is sewage disposal. Today individual householders are disposing of the sewage in their own compounds. However satisfactory it may be, the system is not suited for a crowded town like Jaffna particularly when the people depend on the wells for their supply of drinking water. Therefore, it is the duty of the Municipal Council to look out for ways of giving the people a good sewage system so that the waste can be drained from their homes without polluting the wells. This again is another fundamental sanitary facility the Council must provide.

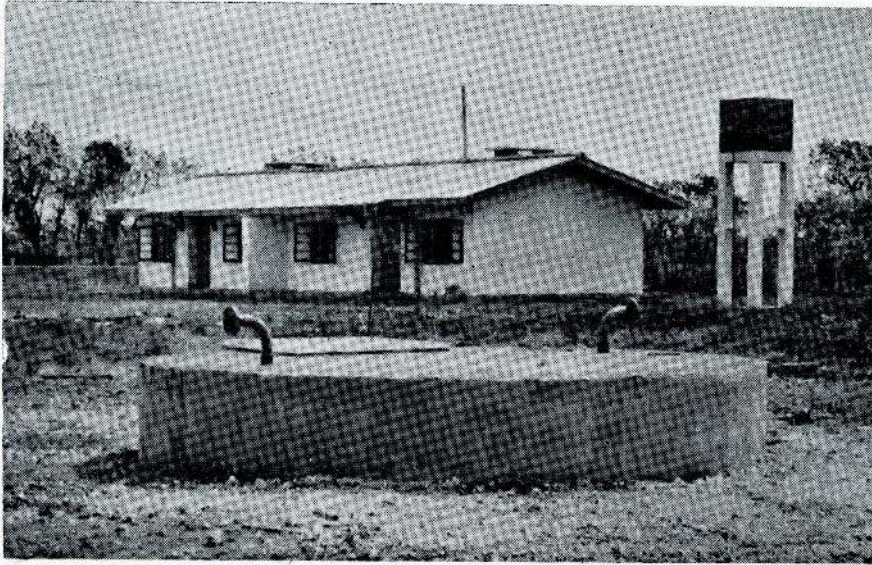
These schemes may appear to be grandiose but one must make a start somewhere, sometime so that OUR TOWN may one day hence give the people adequate sanitary facilities. We live in a world of dreams. Let us, on this day, dream so that they may bear fruits in the near foreseeable future.

Members and Administrative Officers of the Municipal Council

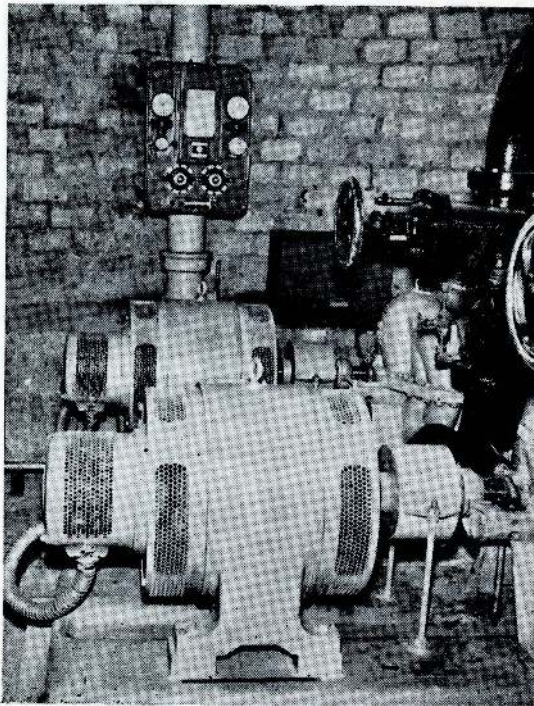


- 1st Row: Messrs. N. T. Sellathurai, M. Jacob, P. S. Somasundaram, A. Thuraijasingham (Deputy Mayor), T. S. Durairajah (Mayor), M. M. Sultan, A. Nadarajah, V. M. M. Aboosalih, N. Devabalasundaram.
- 2nd Row: Messrs. S. Rajaratnam, J. S. Alagiah, D. D. Jayasinghe (Commissioner), G. L. Jayawardene (Electrical Supdt.), K. S. Nadarajah.
- 3rd Row: Messrs. P. M. John, G. W. Pillai, Actg. Works Engineer, Hudson Selvarajah, Accountant, Dr. C. Sivagnanasundaram, M.O.H.

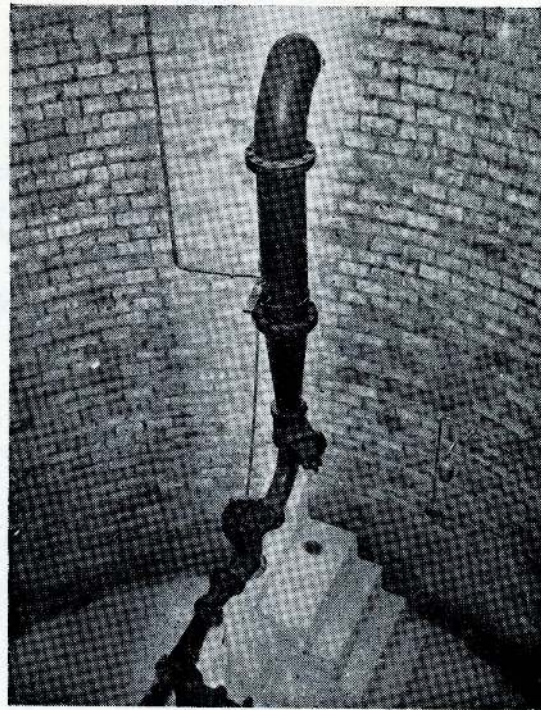
Head Works Site at Kondavil



One of the Wells and Mechanics Quarters



Chlorinating Plant and Motors



Inside of the Main Well

**Contractors: M/s Walker, Sons & Co., Ltd.
Colombo**

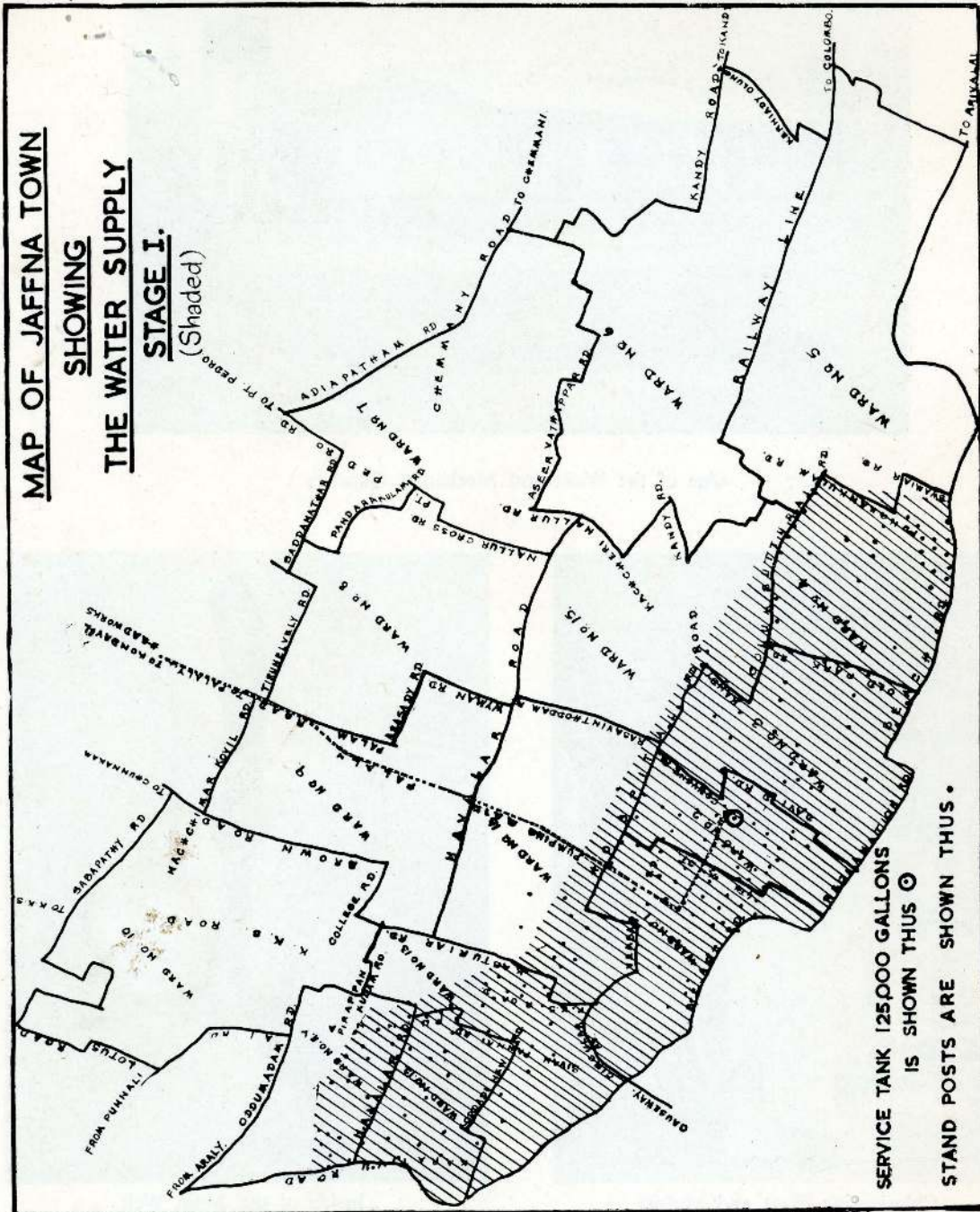
MAP OF JAFFNA TOWN

SHOWING

THE WATER SUPPLY

STAGE I.

(Shaded)



SERVICE TANK 125,000 GALLONS IS SHOWN THUS ⊙

STAND POSTS ARE SHOWN THUS •

கொழும்பு அப்போத்திக்கர்ஸ் கம்பெனி, லிமிற்றட்
அச்சியந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது
125, கிளனி வீதி
கொழும்பு 2.